

AKT SZTOKHOLMSKI

zmieniający Konwencję paryską o ochronie własności przemysłowej z dnia 20 marca 1883 r., zmienioną w Brukseli dnia 14 grudnia 1900 r., w Waszyngtonie dnia 2 czerwca 1911 r., w Hadze dnia 6 listopada 1925 r., w Londynie dnia 2 czerwca 1934 r., w Lizbonie dnia 31 października 1958 r.,

sporządzony w Sztokholmie dnia 14 lipca 1967 r.

W imieniu Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej

RADA PAŃSTWA
POLSKIEJ RZECZYPOSPOLITEJ LUDOWEJ

podaje do powszechnej wiadomości:

W dniu 14 lipca 1967 roku został sporządzony w Sztokholmie Akt sztokholmski zmieniający Konwencję paryską o ochronie własności przemysłowej z dnia 20 marca 1883 roku, zmienioną w Brukseli dnia 14 grudnia 1900 roku, w Waszyngtonie dnia 2 czerwca 1911 roku, w Hadze dnia 6 listopada 1925 roku, w Londynie dnia 2 czerwca 1934 roku i w Lizbonie dnia 31 października 1958 roku.

Po zaznajomieniu się z powyższym Aktem sztokholmskim Rada Państwa uznała go i uznaje za słuszny z zastrzeżeniem, że Polska Rzeczpospolita Ludowa nie uważa się za związaną postanowieniami artykułu 28 ustęp 1 tego Aktu; oświadcza, że wymieniony Akt sztokholmski jest przyjęty, ratyfikowany i potwierdzony, oraz przyrzeka, że będzie niezmiennie zachowywany.

Na dowód czego wydany został Akt niniejszy, opatrzony pieczęcią Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej.

Dano w Warszawie, dnia 5 grudnia 1974 roku.

Przewodniczący Rady Państwa: *H. Jabłoński*

L. S.

Minister Spraw Zagranicznych: *S. Olszowski*

(Tekst aktu zamieszczony jest w załączniku do niniejszego numeru.)

KONWENCJA PARYSKA O OCHRONIE WŁASNOŚCI PRZEMYSŁOWEJ

z dnia 20 marca 1883 roku

zmieniona w Brukseli dnia 14 grudnia 1900 r., w Waszyngtonie dnia 2 czerwca 1911 r., w Hadze dnia 6 listopada 1925 r., w Londynie dnia 2 czerwca 1934 r., w Lizbonie dnia 31 października 1958 r. i w Sztokholmie dnia 14 lipca 1967 r.

Artykuł 1

1. Państwa, w których stosuje się niniejszą Konwencję, tworzą Związek Ochrony Własności Przemysłowej.

2. Przedmiotem ochrony własności przemysłowej są patenty na wynalazki, wzory użytkowe, wzory przemysłowe, znaki towarowe, znaki usługowe, nazwa handlowa i oznaczenia pochodzenia lub nazwy pochodzenia, jak również zwalczanie nieuczciwej konkurencji.

3. „Własność przemysłowa” rozumiana jest w najszerszym znaczeniu i stosuje się nie tylko do przemysłu i handlu w ścisłym znaczeniu, ale również do przemysłów rolnych i wydobywczych oraz do wszystkich produktów wytworzonych lub naturalnych, jak na przykład: win, nasion, liści tytoniu, owoców, zwierząt, minerałów, wód mineralnych, piwa, kwiatów, mąki.

4. Do patentów na wynalazki zalicza się również różne rodzaje patentów przemysłowych uznanych przez ustawodawstwo Państw będących członkami Związku, jak patenty wprowadzające, patenty na ulepszenia, patenty i świadectwa dodatkowe itd.

Artykuł 2

1. Osobom fizycznym i prawnym któregokolwiek Państwa będącego członkiem Związku będą przysługiwały we wszystkich innych Państwach będących członkami Związku — w sprawach ochrony własności przemysłowej — korzyści, jakie odnośne ustawy zapewniają obecnie lub zapewnią w przyszłości osobom fizycznym i prawnym z tych Państw, nie naruszając praw specjalnie przewidzianych w niniejszej Konwencji. Zgodnie z tym będą one miały tę samą ochronę oraz te same środki prawne przeciw wszelkiemu naruszeniu ich praw, z zastrzeżeniem dopełnienia warunków i formalności wymaganych od osób fizycznych i prawnych danego Państwa.

2. Jednakże, w celu uzyskania jakiegokolwiek prawa własności przemysłowej, nie może być wymagany od osób fizycznych i prawnych Państw będących członkami Związku jakikolwiek warunek zamieszkania lub posiadania przedsiębiorstwa w Państwie, w którym wnosi się o udzielenie ochrony.

3. Wyraźnie zastrzega się stosowanie postanowień ustawodawstwa każdego z Państw będących członkami Związku, dotyczących postępowania sądowego i administracyjnego oraz właściwości, jak również wyboru adresu dla korespondencji lub ustanowienia pełnomocnika, o ile byłoby to wymagane przez ustawy o własności przemysłowej.

Convention de Paris pour la protection de la propriété industrielle

du 20 mars 1883

révisée

à BRUXELLES le 14 décembre 1900, à WASHINGTON le 2 juin 1911,

à LA HAYE le 6 novembre 1925, à LONDRES le 2 juin 1934,

à LISBONNE le 31 octobre 1958

et à STOCKHOLM le 14 juillet 1967

Article premier

1) Les pays auxquels s'applique la présente Convention sont constitués à l'état d'Union pour la protection de la propriété industrielle.

2) La protection de la propriété industrielle a pour objet les brevets d'invention, les modèles d'utilité, les dessins ou modèles industriels, les marques de fabrique ou de commerce, les marques de service, le nom commercial et les indications de provenance ou appellations d'origine, ainsi que la répression de la concurrence déloyale.

3) La propriété industrielle s'entend dans l'acception la plus large et s'applique non seulement à l'industrie et au commerce proprement dits, mais également au domaine des industries agricoles et extractives et à tous produits fabriqués ou naturels, par exemple: vins, grains, feuilles de tabac, fruits, bestiaux, minéraux, eaux minérales, bières, fleurs, farines.

4) Parmi les brevets d'invention sont comprises les diverses espèces de brevets industriels admises par les législations des pays de l'Union, telles que brevets d'importation, brevets de perfectionnement, brevets et certificats d'addition, etc.

Article 2

1) Les ressortissants de chacun des pays de l'Union jouiront dans tous les autres pays de l'Union, en ce qui concerne la protection de la propriété industrielle, des avantages que les lois respectives accordent actuellement ou accorderont par la suite aux nationaux, le tout sans préjudice des droits spécialement prévus par la présente Convention. En conséquence, ils auront la même protection que ceux-ci et le même recours légal contre toute atteinte portée à leurs droits, sous réserve de l'accomplissement des conditions et formalités imposées aux nationaux.

2) Toutefois, aucune condition de domicile ou d'établissement dans le pays où la protection est réclamée ne peut être exigée des ressortissants de l'Union pour la jouissance d'aucun des droits de propriété industrielle.

3) Sont expressément réservées les dispositions de la législation de chacun des pays de l'Union relatives à la procédure judiciaire et administrative et à la compétence, ainsi qu'à l'élection de domicile ou à la constitution d'un mandataire, qui seraient requises par les lois sur la propriété industrielle.

Artykuł 3

Z osobami fizycznymi i prawnymi Państw będących członkami Związku są zrównane osoby fizyczne i prawne Państw nie będących członkami Związku, które mają miejsce stałego zamieszkania lub rzeczywiste i poważne przedsiębiorstwa przemysłowe lub handlowe na terytorium jednego z Państw będących członkami Związku.

Artykuł 4

A. 1. Każdy, kto dokonał prawidłowego zgłoszenia o udzielenie patentu na wynalazek, zgłoszenia wzoru użytkowego, wzoru przemysłowego lub znaku towarowego w jednym z Państw będących członkami Związku, albo jego następca prawny, będzie korzystał w celu dokonania zgłoszenia w innych Państwach z prawach pierwszeństwa w terminach niżej określonych.

2. Uznaje się, że każde zgłoszenie, które zgodnie z ustawodawstwem wewnętrznym każdego Państwa będącego członkiem Związku albo stosownie do umów dwustronnych lub wielostronnych zawartych między Państwami będącymi członkami Związku ma moc prawidłowego zgłoszenia krajowego, powoduje powstanie prawa pierwszeństwa.

3. Przez prawidłowe zgłoszenie krajowe należy rozumieć każde zgłoszenie, które jest wystarczające dla ustalenia daty jego dokonania w danym Państwie, niezależnie od dalszego losu tego zgłoszenia.

B. Wskutek tego zgłoszenie dokonane później w jednym z innych Państw będących członkami Związku przed upływem tych terminów nie będzie mogło być unieważnione przez fakty zaistniałe w międzyczasie, a w szczególności przez inne zgłoszenie, przez opublikowanie wynalazku lub wykonywanie go, przez wystawienie na sprzedaż egzemplarzy wzoru przemysłowego, przez używanie znaku; fakty te nie będą mogły powodować powstania jakiegokolwiek prawa osób trzecich ani jakiegokolwiek posiadania osobistego. Prawa nabyte przez osoby trzecie przed dniem dokonania pierwszego zgłoszenia, stanowiącego podstawę prawa pierwszeństwa, pozostają w mocy stosownie do ustawodawstwa wewnętrznego każdego Państwa będącego członkiem Związku.

C. 1. Wspomniane wyżej terminy pierwszeństwa będą następujące: dwanaście miesięcy dla patentów na wynalazki i wzorów użytkowych oraz sześć miesięcy dla wzorów przemysłowych i znaków towarowych.

2. Bieg tych terminów rozpoczyna się od daty dokonania pierwszego zgłoszenia; dnia dokonania zgłoszenia nie wlicza się do terminu.

3. Jeżeli ostatni dzień terminu przypada na dzień ustawowo wolny od pracy albo na dzień, w którym biuro nie jest otwarte dla przyjmowania zgłoszeń w Państwie, w którym wnosi się o udzielenie ochrony, termin będzie przedłużony do najbliższego pierwszego dnia powszedniego.

4. Za pierwsze zgłoszenie, którego data dokonania będzie początkiem terminu pierwszeństwa, powinno być uznane późniejsze zgłoszenie mające ten sam przedmiot co pierwsze zgłoszenie wcześniejsze w rozumieniu powyższego ustępu 2, dokonane w tym samym Państwie będącym członkiem Związku, pod warunkiem, że to zgłoszenie wcześniejsze zostało — w dacie dokonania zgłoszenia późniejszego — cofnięte, zaniechane lub odrzucone, bez udostępnienia do publicznego wglądu, i nie pozostawiło po sobie żadnych praw oraz pod warunkiem, że nie stanowiło ono jeszcze podstawy do zastrzeżenia prawa pierwszeństwa. Zgłoszenie wcześniejsze nie będzie więc mogło stanowić podstawy do zastrzeżenia prawa pierwszeństwa.

Article 3

Sont assimilés aux ressortissants des pays de l'Union les ressortissants des pays ne faisant pas partie de l'Union qui sont domiciliés ou ont des établissements industriels ou commerciaux effectifs et sérieux sur le territoire de l'un des pays de l'Union.

Article 4

A. — 1) Celui qui aura régulièrement fait le dépôt d'une demande de brevet d'invention, d'un modèle d'utilité, d'un dessin ou modèle industriel, d'une marque de fabrique ou de commerce, dans l'un des pays de l'Union, ou son ayant cause, jouira, pour effectuer le dépôt dans les autres pays, d'un droit de priorité pendant les délais déterminés ci-après.

2) Est reconnu comme donnant naissance au droit de priorité tout dépôt ayant la valeur d'un dépôt national régulier, en vertu de la législation nationale de chaque pays de l'Union ou de traités bilatéraux ou multilatéraux conclus entre des pays de l'Union.

3) Par dépôt national régulier on doit entendre tout dépôt qui suffit à établir la date à laquelle la demande a été déposée dans le pays en cause, quel que soit le sort ultérieur de cette demande.

B. — En conséquence, le dépôt ultérieurement opéré dans l'un des autres pays de l'Union, avant l'expiration de ces délais, ne pourra être invalidé par des faits accomplis dans l'intervalle, soit, notamment, par un autre dépôt, par la publication de l'invention ou son exploitation, par la mise en vente d'exemplaires du dessin ou du modèle, par l'emploi de la marque, et ces faits ne pourront faire naître aucun droit de tiers ni aucune possession personnelle. Les droits acquis par des tiers avant le jour de la première demande qui sert de base au droit de priorité sont réservés; par l'effet de la législation intérieure de chaque pays de l'Union.

C. — 1) Les délais de priorité mentionnés ci-dessus seront de douze mois pour les brevets d'invention et les modèles d'utilité, et de six mois pour les dessins ou modèles industriels et pour les marques de fabrique ou de commerce.

2) Ces délais commencent à courir de la date du dépôt de la première demande; le jour du dépôt n'est pas compris dans le délai.

3) Si le dernier jour du délai est un jour férié légal, ou un jour où le Bureau n'est pas ouvert pour recevoir le dépôt des demandes dans le pays où la protection est réclamée, le délai sera prorogé jusqu'au premier jour ouvrable qui suit.

4) Doit être considérée comme première demande dont la date de dépôt sera le point de départ du délai de priorité, une demande ultérieure ayant le même objet qu'une première demande antérieure au sens de l'alinéa 2) ci-dessus, déposée dans le même pays de l'Union, à la condition que cette demande antérieure, à la date du dépôt de la demande ultérieure, ait été retirée, abandonnée, ou refusée, sans avoir été soumise à l'inspection publique et sans laisser subsister de droits, et qu'elle n'ait pas encore servi de base pour la revendication du droit de priorité. La demande antérieure ne pourra plus alors servir de base pour la revendication du droit de priorité.

D. 1. Ktokolwiek będzie chciał korzystać z pierwszeństwa ze zgłoszenia wcześniejszego, będzie obowiązany złożyć oświadczenie wskazujące datę i Państwo dokonania tego zgłoszenia. Każde Państwo ustali termin, w którym najpóźniej oświadczenie to powinno być złożone.

2. Dane te będą zamieszczane w publikacjach, wydawanych przez właściwy organ administracji, w szczególności w dokumentach patentowych i odnoszących się do nich opisach.

3. Państwa będące członkami Związku będą mogły wymagać od składającego oświadczenie o pierwszeństwie przedłożenia kopii zgłoszenia (opis, rysunki itp.) dokonanego wcześniej. Nie będzie wymagana jakakolwiek legalizacja kopii zgłoszenia, poświadczonej za zgodność przez organ administracji, który otrzymał to zgłoszenie; kopia taka będzie mogła być złożona bez opłat w każdym czasie w ciągu trzech miesięcy od daty dokonania zgłoszenia późniejszego. Będzie można wymagać dołączenia do niej poświadczenia przez ten organ administracji daty dokonania zgłoszenia oraz tłumaczenia.

4. W chwili dokonania zgłoszenia nie będzie się wymagać innych formalności dla oświadczenia o pierwszeństwie. Każde Państwo będące członkiem Związku określi skutki niedopełnienia formalności przewidzianych niniejszym artykułem, z tym że skutki te nie mogą wykraczać poza utratę prawa pierwszeństwa.

5. W późniejszym terminie będą mogły być wymagane inne dowody.

Kto będzie chciał korzystać z pierwszeństwa ze zgłoszenia wcześniejszego, będzie obowiązany podać numer tego zgłoszenia; numer ten będzie opublikowany na warunkach przewidzianych w ustępie 2.

E. 1. Jeżeli wzór przemysłowy zostanie zgłoszony w którymkolwiek Państwie będącym członkiem Związku, z prawem pierwszeństwa opartym na zgłoszeniu wzoru użytkowego, termin pierwszeństwa będzie ten sam jak ustalony dla wzorów przemysłowych.

2. Poza tym można zgłosić w którymkolwiek Państwie będącym członkiem Związku wzór użytkowy z prawem pierwszeństwa opartym na zgłoszeniu o udzielenie patentu i odwrotnie.

F. Żadne Państwo będące członkiem Związku nie będzie mogło odmówić pierwszeństwa lub odrzucić zgłoszenia o udzielenie patentu z tego powodu, że zgłaszający zastrzega pierwszeństwa złożone, pochodzące nawet z różnych Państw będących członkami Związku albo z tego powodu, że zgłoszenie zastrzegające jedno lub więcej pierwszeństw zawiera jeden lub więcej elementów, które nie były zawarte w zgłoszeniu lub w zgłoszeniach, na podstawie których pierwszeństwo jest zastrzegane, pod warunkiem, że w obu wypadkach istnieje jednolitość wyznaczenia w rozumieniu ustawodawstwa tego Państwa.

O ile chodzi o elementy nie zawarte w zgłoszeniu lub w zgłoszeniach, na podstawie których pierwszeństwo jest zastrzegane, to dokonanie zgłoszenia późniejszego powoduje powstanie prawa pierwszeństwa na zwykłych warunkach.

G. 1. Jeżeli badanie wykaże, że zgłoszenie o udzielenie patentu jest złożone, zgłaszający będzie mógł podzielić zgłoszenie na pewną liczbę zgłoszeń oddzielnych, zachowując jako datę każdego z tych zgłoszeń datę zgłoszenia pierwszego i gdy są ku temu warunki, możliwość korzystania z prawa pierwszeństwa.

D. — 1) Quiconque voudra se prévaloir de la priorité d'un dépôt antérieur sera tenu de faire une déclaration indiquant la date et le pays de ce dépôt. Chaque pays déterminera à quel moment, au plus tard, cette déclaration devra être effectuée.

2) Ces indications seront mentionnées dans les publications émanant de l'Administration compétente, notamment sur les brevets et les descriptions y relatives.

3) Les pays de l'Union pourront exiger de celui qui fait une déclaration de priorité la production d'une copie de la demande (description, dessins, etc.) déposée antérieurement. La copie, certifiée conforme par l'Administration qui aura reçu cette demande, sera dispensée de toute légalisation et elle pourra en tout cas être déposée, exempte de frais, à n'importe quel moment dans le délai de trois mois à dater du dépôt de la demande ultérieure. On pourra exiger qu'elle soit accompagnée d'un certificat de la date du dépôt émanant de cette Administration et d'une traduction.

4) D'autres formalités ne pourront être requises pour la déclaration de priorité au moment du dépôt de la demande. Chaque pays de l'Union déterminera les conséquences de l'omission des formalités prévues par le présent article, sans que ses conséquences puissent excéder la perte du droit de priorité.

5) Ultérieurement, d'autres justifications pourront être demandées.

Celui qui se prévaut de la priorité d'un dépôt antérieur sera tenu d'indiquer le numéro de ce dépôt; cette indication sera publiée dans les conditions prévues par l'alinéa 2) ci-dessus.

E. — 1) Lorsqu'un dessin ou modèle industriel aura été déposé dans un pays en vertu d'un droit de priorité basé sur le dépôt d'un modèle d'utilité, le délai de priorité ne sera que celui fixé pour les dessins ou modèles industriels.

2) En outre, il est permis de déposer dans un pays un modèle d'utilité en vertu d'un droit de priorité basé sur le dépôt d'une demande de brevet et inversement.

F. — Aucun pays de l'Union ne pourra refuser une priorité ou une demande de brevet pour le motif que le déposant revendique des priorités multiples, même provenant de pays différents, ou pour le motif qu'une demande revendiquant une ou plusieurs priorités contient un ou plusieurs éléments qui n'étaient pas compris dans la ou les demandes dont la priorité est revendiquée, à la condition, dans les deux cas, qu'il y ait unité d'invention, au sens de la loi du pays.

En ce qui concerne les éléments non compris dans la ou les demandes dont la priorité est revendiquée, le dépôt de la demande ultérieure donne naissance à un droit de priorité dans les conditions ordinaires.

G. — 1) Si l'examen révèle qu'une demande de brevet est complexe, le demandeur pourra diviser la demande en un certain nombre de demandes divisionnaires, en conservant comme date de chacune la date de la demande initiale et, s'il y a lieu, le bénéfice du droit de priorité.

2. Zgłaszający będzie mógł również z własnej inicjatywy podzielić zgłoszenie o udzielenie patentu, zachowując jako datę każdego z tych zgłoszeń datę zgłoszenia pierwszego i gdy są ku temu warunki, możliwość korzystania z prawa pierwszeństwa. Każde Państwo będące członkiem Związku będzie mogło ustalić warunki, na jakich podział ten będzie dozwolony.

H. Nie można odmówić pierwszeństwa z tego powodu, że pewne elementy wynalazku, dla których zastrzega się pierwszeństwo, nie są zawarte w zastrzeżeniach przedstawionych w zgłoszeniu dokonanym w Państwie pochodzenia, o ile całość dokumentów zgłoszenia ujawnia w sposób wyraźny wspomniane elementy.

I. 1. Zgłoszenia o wydanie świadectw autorskich na wynalazki, dokonane w Państwie, w którym zgłaszający mają prawo ubiegać się według swego wyboru bądź o patent, bądź o świadectwo autorskie na wynalazek, powodują powstanie prawa pierwszeństwa, ustanowionego w niniejszym artykule, na tych samych warunkach i z tymi samymi skutkami, co zgłoszenia o udzielenie patentów na wynalazki.

2. W Państwie, w którym zgłaszający mają prawo ubiegać się według swego wyboru bądź o patent, bądź o świadectwo autorskie na wynalazek, ubiegający się o świadectwo autorskie na wynalazek będzie korzystał — zgodnie z postanowieniami niniejszego artykułu stosowanymi do zgłoszeń o udzielenie patentów — z prawa pierwszeństwa opartego na zgłoszeniu o udzielenie patentu na wynalazek, na zgłoszeniu wzoru użytkowego lub na zgłoszeniu o wydanie świadectwa autorskiego na wynalazek.

Artykuł 4 bis

1. Patenty, o których udzielenie wnosili w różnych Państwach będących członkami Związku osoby fizyczne lub prawne Państw będących członkami Związku, będą niezależne od patentów uzyskanych na ten sam wynalazek w innych Państwach należących lub nienależących do Związku.

2. Postanowienie to należy rozumieć bez jakiegokolwiek ograniczenia, w szczególności tak, że patenty, o których udzielenie wniesiono w terminie pierwszeństwa, są niezależne zarówno co do przyczyn nieważności i wygaśnięcia, jak i co do zwykłego czasu trwania.

3. Postanowienie to stosuje się do wszystkich patentów istniejących w chwili jego wejścia w życie.

4. W razie przystąpienia nowych Państw to samo postanowienie będzie stosowane do patentów istniejących po obu stronach w chwili przystąpienia.

5. Patenty uzyskane na podstawie pierwszeństwa będą obowiązywały w różnych Państwach będących członkami Związku w czasie równym temu, w jakim obowiązywałyby, gdyby o nie wnoszono lub gdyby były udzielone bez korzystania z pierwszeństwa.

Artykuł 4 ter

Wynalazcy przysługuje prawo do tego, aby był on wymieniony w patencie, jako wynalazca.

Artykuł 4 quater

Nie będzie można odmówić udzielenia patentu, a patent nie będzie mógł być unieważniony z tego powodu, że sprzedaż produktu opatentowanego lub otrzymanego sposobem opatentowanym podlega zakazom lub ograniczeniom wynikającym z ustawodawstwa wewnętrznego.

2) Le demandeur pourra aussi, de sa propre initiative, diviser la demande de brevet, en conservant comme date de chaque demande divisionnaire la date de la demande initiale et, s'il y a lieu, le bénéfice du droit de priorité. Chaque pays de l'Union aura la faculté de déterminer les conditions auxquelles cette division sera autorisée.

H. — La priorité ne peut être refusée pour le motif que certains éléments de l'invention pour lesquels on revendique la priorité ne figurent pas parmi les revendications formulées dans la demande au pays d'origine, pourvu que l'ensemble des pièces de la demande révèle d'une façon précise lesdits éléments.

I. — 1) Les demandes de certificats d'auteur d'invention, déposées dans un pays où les déposants ont le droit de demander à leur choix soit un brevet, soit un certificat d'auteur d'invention, donneront naissance au droit de priorité institué par le présent article dans les mêmes conditions et avec les mêmes effets que les demandes de brevets d'invention.

2) Dans un pays où les déposants ont le droit de demander à leur choix soit un brevet, soit un certificat d'auteur d'invention, le demandeur d'un certificat d'auteur d'invention bénéficiera, selon les dispositions du présent article applicables aux demandes de brevets, du droit de priorité basé sur le dépôt d'une demande de brevet d'invention, de modèle d'utilité ou de certificat d'auteur d'invention.

Article 4bis

1) Les brevets demandés dans les différents pays de l'Union par des ressortissants de l'Union seront indépendants des brevets obtenus pour la même invention dans les autres pays, adhérents ou non à l'Union.

2) Cette disposition doit s'entendre d'une façon absolue, notamment en ce sens que les brevets demandés pendant le délai de priorité sont indépendants, tant au point de vue des causes de nullité et de déchéance qu'au point de vue de la durée normale.

3) Elle s'applique à tous les brevets existant au moment de sa mise en vigueur.

4) Il en sera de même, en cas d'accession de nouveaux pays, pour les brevets existant de par et d'autre au moment de l'accession.

5) Les brevets obtenus avec le bénéfice de la priorité jouiront, dans les différents pays de l'Union, d'une durée égale à celle dont ils jouiraient s'ils étaient demandés ou délivrés sans le bénéfice de la priorité.

Article 4ter

L'inventeur a le droit d'être mentionné comme tel dans le brevet.

Article 4^{quater}

La délivrance d'un brevet ne pourra être refusée et un brevet ne pourra être invalidé pour le motif que la vente du produit breveté ou obtenu par un procédé breveté est soumise à des restrictions ou limitations résultant de la législation nationale.

Artykuł 5

Article 5

A. 1. Wprowadzenie przez uprawnionego z patentu do Państwa, w którym patent został udzielony, przedmiotów wytworzonych w którymkolwiek z Państw będących członkami Związku, nie spowoduje wygaśnięcia patentu.

2. Każde Państwo będące członkiem Związku może przewidzieć w ustawodawstwie wewnętrznym udzielanie licencji przymusowych, aby zapobiec nadużyciom, jakie mogłyby wyniknąć z wykonywania prawa wyłącznego, przyznanego przez udzielenie patentu, na przykład na skutek zaniechania stosowania.

3. Wygaśnięcie patentu będzie można przewidzieć tylko w wypadku, gdyby udzielenie licencji przymusowych nie wystarczyło dla zapobieżenia tym nadużyciom. Nie będzie można wszcząć żadnego postępowania o wygaśnięcie lub cofnięcie patentu przed upływem dwóch lat od udzielenia pierwszej licencji przymusowej.

4. Nie będzie można wnosić o udzielenie licencji przymusowej z powodu zaniechania lub niewystarczającego stosowania przed upływem terminu czterech lat od dokonania zgłoszenia o udzielenie patentu lub trzech lat od udzielenia patentu, przy czym należy stosować termin, który upływa najpóźniej; odmówi się udzielenia licencji przymusowej, jeżeli uprawniony z patentu usprawiedliwi swą beczynność słusznymi przyczynami. Taka licencja przymusowa będzie niewyłączna i będzie można ją przenieść — nawet w formie udzielenia sublicencji, tylko z częścią przedsiębiorstwa lub zakładu handlowego stosującą tę licencję.

5. Z zastrzeżeniem niezbędnych zmian, postanowienia poprzedzające będą stosowane do wzorów użytkowych.

B. Ochrona wzorów przemysłowych nie może w jakikolwiek sposób wygasnąć bądź z powodu zaniechania stosowania, bądź z powodu wprowadzenia przedmiotów takich samych jak przedmioty chronione.

C. 1. Jeżeli w danym Państwie będącym członkiem Związku używanie znaku zarejestrowanego jest obowiązkowe, rejestracja będzie mogła wygasnąć dopiero po upływie stosownego terminu i o ile zainteresowany nie usprawiedliwi powodów swej beczynności.

2. Stosowanie przez właściciela znaku towarowego w postaci różniącej się w części od postaci znaku zarejestrowanego w jednym z Państw będących członkami Związku, ale nie zmieniającej znamion odróżniających tego znaku, nie spowoduje wygaśnięcia rejestracji i nie ograniczy ochrony przyznanej znakowi.

3. Równoczesne stosowanie tego samego znaku na produktach takich samych lub podobnych przez przedsiębiorstwa przemysłowe lub handlowe, które zgodnie z ustawodawstwem wewnętrznym tego Państwa, w którym wnosi się o udzielenie ochrony, uważane są za współwłaścicieli znaku, nie będzie stanowić przeszkody w rejestracji, ani nie ograniczy w jakikolwiek sposób ochrony przyznanej temu znakowi w którymkolwiek Państwie będącym członkiem Związku, z zastrzeżeniem, że to stosowanie nie miało na celu wprowadzenia odbiorców w błąd i nie jest sprzeczne z interesem publicznym.

D. Dla uznania prawa nie będzie wymagane zamieszczenie na produkcie jakiegokolwiek oznaczenia lub wzmianki o patencie, o wzorze użytkowym, o rejestracji znaku towarowego lub o zgłoszeniu wzoru przemysłowego.

A. — 1) L'introduction, par le breveté, dans le pays où le brevet a été délivré, d'objets fabriqués dans l'un ou l'autre des pays de l'Union, n'entraînera pas la déchéance.

2) Chacun des pays de l'Union aura la faculté de prendre des mesures législatives prévoyant la concession de licences obligatoires, pour prévenir les abus qui pourraient résulter de l'exercice du droit exclusif conféré par le brevet, par exemple faute d'exploitation.

3) La déchéance du brevet ne pourra être prévue que pour le cas où la concession de licences obligatoires n'aurait pas suffi pour prévenir ces abus. Aucune action en déchéance ou en révocation d'un brevet ne pourra être introduite avant l'expiration de deux années à compter de la concession de la première licence obligatoire.

4) Une licence obligatoire ne pourra pas être demandée pour cause de défaut ou d'insuffisance d'exploitation avant l'expiration d'un délai de quatre années à compter du dépôt de la demande de brevet, ou de trois années à compter de la délivrance du brevet, le délai qui expire le plus tard devant être appliqué; elle sera refusée si le breveté justifie son inaction par des excuses légitimes. Une telle licence obligatoire sera non exclusive et ne pourra être transmise, même sous la forme de concession de sous-licence, qu'avec la partie de l'entreprise ou du fonds de commerce exploitant cette licence.

5) Les dispositions qui précèdent seront applicables, sous réserve des modifications nécessaires, aux modèles d'utilité.

B. — La protection des dessins et modèles industriels ne peut être atteinte par une déchéance quelconque, soit pour défaut d'exploitation, soit pour introduction d'objets conformes à ceux qui sont protégés.

C. — 1) Si, dans un pays, l'utilisation de la marque enregistrée est obligatoire, l'enregistrement ne pourra être annulé qu'après un délai équitable et si l'intéressé ne justifie pas des causes de son inaction.

2) L'emploi d'une marque de fabrique ou de commerce, par le propriétaire, sous une forme qui diffère, par des éléments n'altérant pas le caractère distinctif de la marque dans la forme sous laquelle celle-ci a été enregistrée dans l'un des pays de l'Union, n'entraînera pas l'invalidation de l'enregistrement et ne diminuera pas la protection accordée à la marque.

3) L'emploi simultané de la même marque sur des produits identiques ou similaires, par des établissements industriels ou commerciaux considérés comme copropriétaires de la marque d'après les dispositions de la loi nationale du pays où la protection est réclamée, n'empêchera pas l'enregistrement, ni ne diminuera d'aucune façon la protection accordée à ladite marque dans n'importe quel pays de l'Union, pourvu que ledit emploi n'ait pas pour effet d'induire le public en erreur et qu'il ne soit pas contraire à l'intérêt public.

D. — Aucun signe ou mention du brevet, du modèle d'utilité, de l'enregistrement de la marque de fabrique ou de commerce, ou du dépôt du dessin ou modèle industriel ne sera exigé sur le produit pour la reconnaissance du droit.

Artykuł 5 bis

1. W celu uiszczenia opłat, przewidzianych dla utrzymania w mocy praw własności przemysłowej, przyznawany będzie termin dodatkowy, co najmniej sześć miesięcy, przy równoczesnym uiszczeniu opłaty dodatkowej, o ile ustawodawstwo wewnętrzne ustala taką opłatę.

2. Państwa będące członkami Związku mogą przewidzieć przywrócenie patentów na wynalazki, które wygasły wskutek nieuiszczenia opłat.

Artykuł 5 ter

W żadnym z Państw będących członkami Związku nie będzie uważane za naruszenie praw uprawnionego z patentu:

- 1) używanie na statkach należących do innych Państw będących członkami Związku środków stanowiących przedmiot jego patentu, w kadłubie statku, maszynach, osprzęcie, przyrządach i innych częściach wyposażenia, jeżeli te statki będą przebywały czasowo lub przypadkowo na wodach tego Państwa, z zastrzeżeniem, że środki te są tam używane wyłącznie na potrzeby statku;
- 2) używanie środków stanowiących przedmiot patentu w konstrukcji lub sposobie działania środków transportu powietrznego lub lądowego lub ich części, należących do innych Państw będących członkami Związku, jeżeli te środki transportu będą przebywały czasowo lub przypadkowo w tym Państwie będącym członkiem Związku.

Artykuł 5 quater

W razie wprowadzenia produktu do Państwa będącego członkiem Związku, w którym istnieje patent chroniący sposób wytwarzania wymienionego produktu, uprawnionemu z patentu będą przysługiwały w stosunku do wprowadzonego produktu wszystkie prawa, jakie ustawodawstwo Państwa importującego przyznaje mu na podstawie patentu na sposób wytwarzania w stosunku do produktów wytwarzanych w tym Państwie będącym członkiem Związku.

Artykuł 5 quinquies

Wzory przemysłowe będą chronione we wszystkich Państwach będących członkami Związku.

Artykuł 6

1. Warunki zgłoszenia i rejestracji znaków towarowych będą określane w każdym Państwie będącym członkiem Związku w jego ustawodawstwie wewnętrznym.

2. Jednakże znak zgłoszony przez osobę fizyczną lub prawną danego Państwa będącego członkiem Związku nie będzie mógł być odrzucony lub unieważniony w którymkolwiek z Państw będących członkami Związku z tego powodu, że nie został on zgłoszony, zarejestrowany lub że rejestracja nie została przedłużona w Państwie pochodzenia.

3. Znak, zarejestrowany prawidłowo w jednym Państwie będącym członkiem Związku, będzie uważany za niezależny od znaków zarejestrowanych w innych Państwach będących członkami Związku, włącznie z Państwem pochodzenia.

Article 5bis

1) Un délai de grâce, qui devra être au minimum de six mois, sera accordé pour le paiement des taxes prévues pour le maintien des droits de propriété industrielle, moyennant le versement d'une surtaxe, si la législation nationale en impose une.

2) Les pays de l'Union ont la faculté de prévoir la restauration des brevets d'invention tombés en déchéance par suite de non-paiement de taxes.

Article 5ter

Dans chacun des pays de l'Union ne seront pas considérés comme portant atteinte aux droits du breveté:

- 1° l'emploi, à bord des navires des autres pays de l'Union, des moyens faisant l'objet de son brevet dans le corps du navire, dans les machines, agrès, appareils et autres accessoires, lorsque ces navires pénétreront temporairement ou accidentellement dans les eaux du pays, sous réserve que ces moyens y soient employés exclusivement pour les besoins du navire;
- 2° l'emploi des moyens faisant l'objet du brevet dans la construction ou le fonctionnement des engins de locomotion aérienne ou terrestre des autres pays de l'Union ou des accessoires de ces engins, lorsque ceux-ci pénétreront temporairement ou accidentellement dans ce pays.

Article 5^{quater}

Lorsqu'un produit est introduit dans un pays de l'Union où il existe un brevet protégeant un procédé de fabrication dudit produit, le breveté aura, à l'égard du produit introduit, tous les droits que la législation du pays d'importation lui accorde, sur la base du brevet de procédé, à l'égard des produits fabriqués dans le pays même.

Article 5^{quinquies}

Les dessins et modèles industriels seront protégés dans tous les pays de l'Union.

Article 6

1) Les conditions de dépôt et d'enregistrement des marques de fabrique ou de commerce seront déterminées dans chaque pays de l'Union par sa législation nationale.

2) Toutefois, une marque déposée par un ressortissant d'un pays de l'Union dans un quelconque des pays de l'Union ne pourra être refusée ou invalidée pour le motif qu'elle n'aura pas été déposée, enregistrée ou renouvelée au pays d'origine.

3) Une marque régulièrement enregistrée dans un pays de l'Union sera considérée comme indépendante des marques enregistrées dans les autres pays de l'Union, y compris le pays d'origine.

Artykuł 6 bis

1. Państwa będące członkami Związku zobowiązują się bądź z urzędu, jeżeli ustawodawstwo danego Państwa zezwala na to, bądź na wniosek zainteresowanego odmówić rejestracji lub unieważnić rejestrację oraz zakazać używania znaku towarowego, który stanowi odtworzenie, naśladownictwo lub tłumaczenie mogące spowodować jego pomylenie ze znakiem, który właściwy organ Państwa rejestracji lub używania uzna za powszechnie tam znany, jako znak należący już do osoby uprawnionej do korzystania z niniejszej Konwencji, i używany na tych samych lub podobnych produktach. To samo stosuje się, gdy istotna część znaku stanowi odtworzenie takiego znaku powszechnie znanego lub naśladownictwo mogące spowodować pomylenie z tym znakiem.

2. Na złożenie wniosku o wykreślenie takiego znaku powinien być przyznany termin co najmniej pięciu lat od daty rejestracji. Państwa będące członkami Związku mogą ustalić termin, w którym powinien być wniesiony wniosek w sprawie zakazu używania znaku.

3. Nie będzie ustalony termin do złożenia wniosku o wykreślenie lub zakaz używania znaków zarejestrowanych lub używanych w złej wierze.

Artykuł 6 ter

1. a) Państwa będące członkami Związku zgadzają się, w wypadku braku zezwolenia właściwych organów, odmawiać rejestracji lub unieważnić rejestrację i na podstawie odpowiednich zarządzeń zakazać używania, jako znaku towarowego lub jako części takiego znaku: herbów, flag i innych godeł państwowych Państw będących członkami Związku, przyjętych przez nie urzędowych oznaczeń i stempli kontrolnych i gwarancyjnych, a także wszystkiego, co z punktu widzenia heraldycznego byłoby ich naśladownictwem.

b) Postanowienia zawarte w punkcie a) stosuje się również do herbów, flag i innych godeł, skrótów nazw lub nazw międzynarodowych organizacji rządowych, których członkami są jedno lub więcej Państw będących członkami Związku, z wyjątkiem herbów, flag i innych godeł, skrótów nazw lub nazw, które były już przedmiotem obowiązujących umów międzynarodowych, mających na celu zabezpieczenie ich ochrony.

c) Żadne Państwo będące członkiem Związku nie będzie zobowiązane do stosowania postanowień zawartych w punkcie b), ze szkodą dla uprawnionych z praw nabytych w dobrej wierze przed wejściem w życie niniejszej Konwencji w tym Państwie. Państwa będące członkami Związku nie są zobowiązane do stosowania wymienionych postanowień, jeżeli używanie lub rejestracja, o której mowa w punkcie a), nie wywołuje w przekonaniu odbiorców wrażenia istnienia związku między daną organizacją a herbami, flagami, godłami, skrótami nazw lub nazwami albo jeżeli to używanie lub rejestracja nie wprowadzałyby odbiorców w błąd co do istnienia związku między użytkownikiem a organizacją.

2. Zakaz używania urzędowych oznaczeń i stempli kontrolnych i gwarancyjnych będzie stosowany tylko wówczas, gdy znaki, które będą je zawierały, będą przeznaczone do używania na towarach tego samego lub podobnego rodzaju.

Article 6bis

1) Les pays de l'Union s'engagent, soit d'office si la législation du pays le permet, soit à la requête de l'intéressé, à refuser ou à invalider l'enregistrement et à interdire l'usage d'une marque de fabrique ou de commerce qui constitue la reproduction, l'imitation ou la traduction, susceptibles de créer une confusion, d'une marque que l'autorité compétente du pays de l'enregistrement ou de l'usage estimera y être notoirement connue comme étant déjà la marque d'une personne admise à bénéficier de la présente Convention et utilisée pour des produits identiques ou similaires. Il en sera de même lorsque la partie essentielle de la marque constitue la reproduction d'une telle marque notoirement connue ou une imitation susceptible de créer une confusion avec celle-ci.

2) Un délai minimum de cinq années à compter de la date de l'enregistrement devra être accordé pour réclamer la radiation d'une telle marque. Les pays de l'Union ont la faculté de prévoir un délai dans lequel l'interdiction d'usage devra être réclamée.

3) Il ne sera pas fixé de délai pour réclamer la radiation ou l'interdiction d'usage des marques enregistrées ou utilisées de mauvaise foi.

Article 6ter

1) a) Les pays de l'Union conviennent de refuser ou d'invalider l'enregistrement et d'interdire, par des mesures appropriées, l'utilisation, à défaut d'autorisation des pouvoirs compétents, soit comme marque de fabrique ou de commerce, soit comme élément de ces marques, des armoiries, drapeaux et autres emblèmes d'Etat des pays de l'Union, signes et poinçons officiels de contrôle et de garantie adoptés par eux, ainsi que toute imitation au point de vue héraldique.

b) Les dispositions figurant sous la lettre a) ci-dessus s'appliquent également aux armoiries, drapeaux et autres emblèmes, sigles ou dénominations des organisations internationales intergouvernementales dont un ou plusieurs pays de l'Union sont membres, à l'exception des armoiries, drapeaux et autres emblèmes, sigles ou dénominations qui ont déjà fait l'objet d'accords internationaux en vigueur destinés à assurer leur protection.

c) Aucun pays de l'Union ne pourra être tenu d'appliquer des dispositions figurant sous la lettre b) ci-dessus au détriment des titulaires de droits acquis de bonne foi avant l'entrée en vigueur, dans ce pays, de la présente Convention. Les pays de l'Union ne sont pas tenus d'appliquer lesdites dispositions lorsque l'utilisation ou l'enregistrement visé sous la lettre a) ci-dessus n'est pas de nature à suggérer, dans l'esprit du public, un lien entre l'organisation en cause et les armoiries, drapeaux, emblèmes, sigles ou dénominations, ou si cette utilisation ou enregistrement n'est vraisemblablement pas de nature à abuser le public sur l'existence d'un lien entre l'utilisateur et l'organisation.

2) L'interdiction des signes et poinçons officiels de contrôle et de garantie s'appliquera seulement dans les cas où les marques qui les comprendront seront destinées à être utilisées sur des marchandises du même genre ou d'un genre similaire.

3. a) W celu stosowania tych postanowień Państwa będące członkami Związku zgadzają się przekazywać sobie wzajemnie, za pośrednictwem Biura Międzynarodowego, listę godeł państwowych, urzędowych oznaczeń i stempli kontrolnych i gwarancyjnych, które chcą lub będą chciały w przyszłości poddać ochronie przewidzianej w niniejszym artykule w sposób nieograniczony lub w pewnych granicach, a także przekazywać wszelkie zmiany, wprowadzone później do tej listy. Każde Państwo będące członkiem Związku udostępni notyfikowane przez siebie listy do wiadomości powszechnej we właściwym czasie.

Jednakże notyfikacja nie jest obowiązkowa w stosunku do flag państwowych.

b) Postanowienia zawarte w punkcie b) ustęp 1 niniejszego artykułu stosuje się tylko do herbów, flag i innych godeł, skrótów nazw lub nazw międzynarodowych organizacji rządowych, o ile zostały one przekazane do wiadomości Państwu będącym członkami Związku za pośrednictwem Biura Międzynarodowego.

4. Każde Państwo będące członkiem Związku będzie mogło w terminie dwunastu miesięcy od otrzymania notyfikacji przekazać zainteresowanemu Państwu lub międzynarodowej organizacji rządowej, za pośrednictwem Biura Międzynarodowego, swoje ewentualne zastrzeżenia.

5. W stosunku do flag państwowych środki przewidziane w ustępie 1 będą stosowane tylko do znaków zarejestrowanych po dniu 6 listopada 1925 roku.

6. W stosunku do godeł państwowych innych aniżeli flagi, urzędowych oznaczeń i stempli Państw będących członkami Związku oraz w stosunku do herbów, flag i innych godeł, skrótów nazw lub nazw międzynarodowych organizacji rządowych postanowienia powyższe będą stosowane tylko do znaków zarejestrowanych po upływie ponad dwóch miesięcy od otrzymania notyfikacji przewidzianej w ustępie 3.

7. W razie złej wiary Państwa będą mogły wykreślić nawet znaki zarejestrowane przed dniem 6 listopada 1925 roku i zawierające godła państwowe, oznaczenia i stemple.

8. Osoby fizyczne i prawne każdego Państwa, które byłyby upoważnione do używania godeł państwowych, oznaczeń i stempli swego Państwa, będą mogły ich używać nawet wówczas, gdyby były one podobne do godeł państwowych, oznaczeń i stempli innego Państwa.

9. Państwa będące członkami Związku zobowiązują się zakazać bezprawnego używania w handlu herbów państwowych innych Państw będących członkami Związku, jeśliby to używanie mogło wprowadzić w błąd co do pochodzenia produktów.

10. Powyższe postanowienia nie stanowią przeszkody do korzystania przez Państwa będące członkami Związku z możliwości odmówienia lub unieważnienia rejestracji na podstawie artykułu 6 quinques litera B ustęp 3 znaków zawierających bez zezwolenia herby, flagi i inne godła państwowe lub przyjęte przez dane Państwo będące członkiem Związku urzędowe oznaczenia i stemple, jak również wyróżniające oznaczenia międzynarodowych organizacji rządowych wymienione w ustępie 1.

Artykuł 6 quater

1. Jeżeli zgodnie z ustawodawstwem danego Państwa będącego członkiem Związku przeniesienie znaku jest

3) a) Pour l'application de ces dispositions, les pays de l'Union conviennent de se communiquer réciproquement, par l'intermédiaire du Bureau international, la liste des emblèmes d'Etat, signes et poinçons officiels de contrôle et de garantie, qu'ils désirent ou désireront placer, d'une façon absolue ou dans certaines limites, sous la protection du présent article, ainsi que toutes modifications ultérieures apportées à cette liste. Chaque pays de l'Union mettra à la disposition du public, en temps utile, les listes notifiées.

Toutefois, cette notification n'est pas obligatoire en ce qui concerne les drapeaux des Etats.

b) Les dispositions figurant sous la lettre b) de l'alinéa 1) du présent article ne sont applicables qu'aux armoiries, drapeaux et autres emblèmes, sigles ou dénominations des organisations internationales intergouvernementales que celles-ci ont communiqués aux pays de l'Union par l'intermédiaire du Bureau international.

4) Tout pays de l'Union pourra, dans un délai de douze mois à partir de la réception de la notification, transmettre, par l'intermédiaire du Bureau international, au pays ou à l'organisation internationale intergouvernementale intéressés, ses objections éventuelles.

5) Pour les drapeaux de l'Etat, les mesures prévues à l'alinéa 1) ci-dessus s'appliqueront seulement aux marques enregistrées après le 6 novembre 1925.

6) Pour les emblèmes d'Etat autres que les drapeaux, pour les signes et poinçons officiels des pays de l'Union et pour les armoiries, drapeaux et autres emblèmes, sigles ou dénominations des organisations internationales intergouvernementales, ces dispositions ne seront applicables qu'aux marques enregistrées plus de deux mois après réception de la notification prévue à l'alinéa 3) ci-dessus.

7) En cas de mauvaise foi, les pays auront la faculté de faire radier même les marques enregistrées avant le 6 novembre 1925 et comportant des emblèmes d'Etat, signes et poinçons.

8) Les nationaux de chaque pays qui seraient autorisés à faire usage des emblèmes d'Etat, signes et poinçons de leur pays, pourront les utiliser, même s'il y avait similitude avec ceux d'un autre pays.

9) Les pays de l'Union s'engagent à interdire l'usage non autorisé, dans le commerce, des armoiries d'Etat des autres pays de l'Union, lorsque cet usage sera de nature à induire en erreur sur l'origine des produits.

10) Les dispositions qui précèdent ne font pas obstacle à l'exercice, par les pays, de la faculté de refuser ou d'invalidier, par application du chiffre 3 de la lettre B de l'article 6 quinques, les marques contenant, sans autorisation, des armoiries, drapeaux et autres emblèmes d'Etat, ou des signes et poinçons officiels adoptés par un pays de l'Union, ainsi que des signes distinctifs des organisations internationales intergouvernementales mentionnés à l'alinéa 1) ci-dessus.

Article 6^{quater}

1) Lorsque, conformément à la législation d'un pays de l'Union, la cession d'une marque n'est valable que si elle a

ważne tylko wówczas, gdy następuje jednocześnie z odstąpieniem przedsiębiorstwa lub zakładu handlowego, do którego znak ten należy, dla uznania przeniesienia za ważne będzie wystarczające, jeśli znajdująca się w tym Państwie część przedsiębiorstwa lub zakładu handlowego zostanie odstąpiona nabywcy z wyłącznym prawem wytwarzania tam lub sprzedawania tam produktów, na których umieszczono znak przeniesiony.

2. Postanowienie to nie zobowiązuje Państw będących członkami Związku do uznawania za ważne przeniesienia każdego znaku, którego używanie przez nabywcę mogłoby rzeczywiście wprowadzać odbiorców w błąd, zwłaszcza co do pochodzenia, rodzaju lub istotnych cech produktów, na których ten znak jest umieszczony.

Artykuł 6 quinquies

A. 1. Każdy znak towarowy prawidłowo zarejestrowany w Państwie pochodzenia będzie mógł być zgłoszony i chroniony w takiej samej postaci, jak w innych Państwach będących członkami Związku, z zastrzeżeniami zawartymi w niniejszym artykule. Państwa te będą mogły żądać przed dokonaniem ostatecznej rejestracji przedstawienia świadectwa rejestracji w Państwie pochodzenia, wydanego przez właściwy organ. Nie będzie wymagana jakakolwiek legalizacja tego świadectwa.

2. Za Państwo pochodzenia będzie uważane Państwo będące członkiem Związku, w którym zgłaszający ma rzeczywiste i poważne przedsiębiorstwo przemysłowe lub handlowe, a gdy nie ma on takiego przedsiębiorstwa w Państwie będącym członkiem Związku, to Państwo będące członkiem Związku, w którym zgłaszający ma miejsce stałego zamieszkania, a gdy nie ma on miejsca stałego zamieszkania w Państwie będącym członkiem Związku — Państwo, którego jest on obywatelem, o ile jest to Państwo będące członkiem Związku.

B. Można odmówić rejestracji znaków towarowych, wymienionych w niniejszym artykule, lub unieważnić taką rejestrację tylko w następujących wypadkach:

- 1) jeżeli mogą one naruszać prawa nabyte przez osoby trzecie w Państwie, w którym wnosi się o ochronę;
- 2) jeżeli są one pozbawione jakichkolwiek znamion odróżniających albo jeżeli są one złożone wyłącznie z oznaczeń lub wskazówek, które w handlu mogą służyć do oznaczania rodzaju, jakości, ilości, przeznaczenia, wartości, miejsca pochodzenia produktów lub czasu ich wytwarzania bądź też są zwykle używane w mowie potocznej lub w uczciwych i stałych zwyczajach handlowych w Państwie, w którym wnosi się o ochronę;
- 3) jeżeli są one sprzeczne z zasadami moralności lub porządkiem społecznym, a zwłaszcza jeżeli mogą wprowadzać odbiorców w błąd. Uzgodniono, że znak nie będzie uważany za sprzeczny z porządkiem społecznym tylko z tego powodu, że nie jest zgodny z określonym przepisem ustawodawstwa wewnętrznego w dziedzinie znaków, chyba że przepis ten dotyczy porządku społecznego.

Zastrzega się jednakże stosowanie artykułu 10 bis.

C. 1. Przy ocenie, czy znak może być chroniony, należy uwzględnić wszystkie okoliczności faktyczne, a zwłaszcza okres używania znaku.

2. Rejestracja znaków towarowych w innych Państwach będących członkami Związku nie będzie mogła być odmówiona tylko z tego powodu, że różnią się one od

lieu en même temps que le transfert de l'entreprise ou du fonds de commerce auquel la marque appartient, il suffira, pour que cette validité soit admise, que la partie de l'entreprise ou du fonds de commerce située dans ce pays soit transmise au cessionnaire avec le droit exclusif d'y fabriquer ou d'y vendre les produits portant la marque cédée.

2) Cette disposition n'impose pas aux pays de l'Union l'obligation de considérer comme valable le transfert de toute marque dont l'usage par le cessionnaire serait, en fait, de nature à induire le public en erreur, notamment en ce qui concerne la provenance, la nature ou les qualités substantielles des produits auxquels la marque est appliquée.

Article 6^{quinquies}

A. — 1) Toute marque de fabrique ou de commerce régulièrement enregistrée dans le pays d'origine sera admise au dépôt et protégée telle quelle dans les autres pays de l'Union, sous les réserves indiquées au présent article. Ces pays pourront, avant de procéder à l'enregistrement définitif, exiger la production d'un certificat d'enregistrement au pays d'origine, délivré par l'autorité compétente. Aucune légalisation ne sera requise pour ce certificat.

2) Sera considéré comme pays d'origine le pays de l'Union où le déposant a un établissement industriel ou commercial effectif et sérieux, et, s'il n'a pas un tel établissement dans l'Union, le pays de l'Union où il a son domicile, et, s'il n'a pas de domicile dans l'Union, le pays de sa nationalité, au cas où il est ressortissant d'un pays de l'Union.

B. — Les marques de fabrique ou de commerce, visées par le présent article, ne pourront être refusées à l'enregistrement ou invalidées que dans les cas suivants:

- 1° lorsqu'elles sont de nature à porter atteinte à des droits acquis par des tiers dans le pays où la protection est réclamée;
- 2° lorsqu'elles sont dépourvues de tout caractère distinctif, ou bien composées exclusivement de signes ou d'indication pouvant servir, dans le commerce, pour désigner l'espèce, la qualité, la quantité, la destination, la valeur, le lieu d'origine des produits ou l'époque de production, ou devenus usuels dans le langage courant ou les habitudes loyales et constantes du commerce du pays où la protection est réclamée;
- 3° lorsqu'elles sont contraires à la morale ou à l'ordre public et notamment de nature à tromper le public. Il est entendu qu'une marque ne pourra être considérée comme contraire à l'ordre public pour la seule raison qu'elle n'est pas conforme à quelque disposition de la législation sur les marques, sauf le cas où cette disposition elle-même concerne l'ordre public.

Est toutefois réservée l'application de l'article 10bis.

C. — 1) Pour apprécier si la marque est susceptible de protection, on devra tenir compte de toutes les circonstances de fait, notamment de la durée de l'usage de la marque.

2) Ne pourront être refusées dans les autres pays de l'Union les marques de fabrique ou de commerce pour le seul motif qu'elles ne diffèrent des marques protégées dans le pays

znaków chronionych w Państwie pochodzenia tylko częściowo, o ile nie zostały zmienione znamiona odróżniające i nie naruszona identyczność znaków w tej postaci, w jakiej zostały one zarejestrowane w Państwie pochodzenia.

D. Nikt nie będzie mógł korzystać z postanowień niniejszego artykułu, jeżeli znak, o którego ochronę wnosi się, nie został zarejestrowany w Państwie pochodzenia.

E. Jednakże w żadnym wypadku przedłużenie rejestracji znaku w Państwie pochodzenia nie spowoduje obowiązku przedłużenia rejestracji w innych Państwach będących członkami Związku, w których znak został zarejestrowany.

F. Z prawa pierwszeństwa można korzystać przy zgłoszeniach znaków, dokonywanych w terminie ustalonym w artykule 4, nawet jeżeli rejestracja w Państwie pochodzenia następuje po upływie tego terminu.

Artykuł 6 ^{sexies}

Państwa będące członkami Związku zobowiązują się chronić znaki usługowe. Nie są one zobowiązane przewidzieć rejestracji tych znaków.

Artykuł 6 ^{septies}

1. Jeżeli agent lub przedstawiciel osoby, która jest właścicielem znaku w jednym z Państw będących członkami Związku, wnosi bez zezwolenia właściciela o zarejestrowanie znaku na swoją rzecz w jednym lub kilku Państwach będących członkami Związku, właściciel będzie mógł sprzeciwić się żądanej rejestracji albo żądać jej wykreślenia lub jeżeli ustawodawstwo danego Państwa będącego członkiem Związku na to zezwala, żądać przeniesienia na jego rzecz wymienionej rejestracji, o ile ten agent lub przedstawiciel nie uzasadni swego działania.

2. Z zastrzeżeniem postanowień ustępu 1 właściciel znaku będzie mógł sprzeciwić się używaniu swego znaku przez agenta lub przedstawiciela, o ile nie zezwolił na takie używanie.

3. Ustawodawstwa wewnętrzne mogą przewidzieć odpowiedni termin, w którym właściciel znaku powinien skorzystać z praw przewidzianych w niniejszym artykule.

Artykuł 7

Rodzaj produktu, na którym ma być umieszczony znak towarowy, nie może w żadnym razie stanowić przeszkody do zarejestrowania znaku.

Artykuł 7 ^{bis}

1. Państwa będące członkami Związku zobowiązują się zezwalać na zgłoszenie i chronić znaki wspólne należące do zrzeszeń, których istnienie nie jest sprzeczne z ustawodawstwem Państwa pochodzenia, nawet jeżeli zrzeszenia te nie posiadają przedsiębiorstwa przemysłowego lub handlowego.

2. Każde Państwo będzie ustalało warunki szczególne, na jakich znak wspólny będzie chroniony, a także będzie mogło odmówić ochrony, jeżeli znak ten jest sprzeczny z interesem społecznym.

d'origine que par des éléments n'altérant pas le caractère distinctif et ne touchant pas à l'identité des marques, dans la forme sous laquelle celles-ci ont été enregistrées audit pays d'origine.

D. — Nul ne pourra bénéficier des dispositions du présent article si la marque dont il revendique la protection n'est pas enregistrée au pays d'origine.

E. — Toutefois, en aucun cas, le renouvellement de l'enregistrement d'une marque dans le pays d'origine n'entraînera l'obligation de renouveler l'enregistrement dans les autres pays de l'Union où la marque aura été enregistrée.

F. — Le bénéfice de la priorité reste acquis aux dépôts de marques effectués dans le délai de l'article 4, même lorsque l'enregistrement dans le pays d'origine n'intervient qu'après l'expiration de ce délai.

Article 6 ^{sexies}

Les pays de l'Union s'engagent à protéger les marques de service. Ils ne sont pas tenus de prévoir l'enregistrement de ces marques.

Article 6 ^{septies}

1) Si l'agent ou le représentant de celui qui est titulaire d'une marque dans un des pays de l'Union demande, sans l'autorisation de ce titulaire, l'enregistrement de cette marque en son propre nom, dans un ou plusieurs de ces pays, le titulaire aura le droit de s'opposer à l'enregistrement demandé ou de réclamer la radiation ou, si la loi du pays le permet, le transfert à son profit dudit enregistrement, à moins que cet agent ou représentant ne justifie de ses agissements.

2) Le titulaire de la marque aura, sous les réserves de l'alinéa 1) ci-dessus, le droit de s'opposer à l'utilisation de sa marque par son agent ou représentant, s'il n'a pas autorisé cette utilisation.

3) Les législations nationales ont la faculté de prévoir un délai équitable dans lequel le titulaire d'une marque devra faire valoir les droits prévus au présent article.

Article 7

La nature du produit sur lequel la marque de fabrique ou de commerce doit être apposée ne peut, dans aucun cas, faire obstacle à l'enregistrement de la marque.

Article 7 ^{bis}

1) Les pays de l'Union s'engagent à admettre au dépôt et à protéger les marques collectives appartenant à des collectivités dont l'existence n'est pas contraire à la loi du pays d'origine, même si ces collectivités ne possèdent pas un établissement industriel ou commercial.

2) Chaque pays sera juge des conditions particulières sous lesquelles une marque collective sera protégée, et il pourra refuser la protection si cette marque est contraire à l'intérêt public.

3. Jednakże nie będzie można odmówić ochrony tych znaków żadnemu zrzeszeniu, którego istnienie nie jest sprzeczne z ustawodawstwem Państwa pochodzenia, z tego powodu, że nie posiada on siedziby w Państwie, w którym wnosi się o ochronę, lub że nie został on utworzony zgodnie z ustawodawstwem tego Państwa.

Artykuł 8

Nazwa handlowa będzie chroniona we wszystkich Państwach będących członkami Związku bez obowiązku zgłoszenia lub rejestracji, niezależnie od tego czy stanowi ona, czy nie stanowi części znaku towarowego.

Artykuł 9

1. Każdy produkt, na którym bezprawnie umieszczono znak towarowy lub nazwę handlową, będzie zajęty przy wwozie do tych Państw będących członkami Związku, w których ten znak lub ta nazwa handlowa mają prawo do ochrony prawnej.

2. Zajęcia będzie się dokonywać zarówno w Państwie, w którym nastąpiło bezprawne oznaczenie, jak i w Państwach, do których produkt został wwieziony.

3. Zajęcie nastąpi na zlecenie prokuratury lub każdego innego właściwego organu albo na wniosek strony zainteresowanej — osoby fizycznej lub prawnej, zgodnie z ustawodawstwem wewnętrznym każdego Państwa.

4. Właściwe organy nie są obowiązane dokonywać zajęcia produktu przewożonego tranzytem.

5. Jeżeli ustawodawstwo danego Państwa nie zezwala na zajęcie produktu przy wwozie, zajęcie będzie zastąpione przez zakaz wwozu lub przez zajęcie wewnątrz Państwa.

6. Jeżeli ustawodawstwo danego Państwa nie zezwala ani na zajęcie przy wwozie, ani na zakaz wwozu, ani też na zajęcie wewnątrz Państwa, środki te — do czasu wprowadzenia odpowiedniej zmiany w tym ustawodawstwie — będą zastąpione przez czynności i środki prawne, jakie ustawy tego Państwa zapewniłyby w podobnym wypadku osobom fizycznym i prawnym tego Państwa.

Artykuł 10

1. Postanowienia poprzedniego artykułu będą stosowane w razie bezpośredniego lub pośredniego używania fałszywego oznaczenia, dotyczącego pochodzenia produktu lub tożsamości producenta, wytwórcy lub kupca.

2. Za stronę zainteresowaną, bez względu na to, czy będzie nią osoba fizyczna czy prawna, będzie uważany w każdym razie producent, wytwórca lub kupiec, zajmujący się produkcją, wytwarzaniem lub handlem tym produktem i mający siedzibę bądź w miejscowości wskazanej fałszywie jako miejsce pochodzenia, bądź w rejonie, w którym ta miejscowość znajduje się, bądź w Państwie fałszywie wskazanym, bądź też w Państwie, w którym fałszywe oznaczenie pochodzenia jest używane.

Artykuł 10 bis

1. Państwa będące członkami Związku są zobowiązane zapewnić osobom fizycznym i prawnym Państw będących członkami Związku skuteczną ochronę przeciw nieuczciwej konkurencji.

3) Cependant, la protection de ces marques ne pourra être refusée à aucune collectivité dont l'existence n'est pas contraire à la loi du pays d'origine, pour le motif qu'elle n'est pas établie dans le pays où la protection est requise ou qu'elle n'est pas constituée conformément à la législation de ce pays.

Article 8

Le nom commercial sera protégé dans tous les pays de l'Union sans obligation de dépôt ou d'enregistrement, qu'il fasse ou non partie d'une marque de fabrique ou de commerce.

Article 9

1) Tout produit portant illicitement une marque de fabrique ou de commerce ou un nom commercial, sera saisi à l'importation dans ceux des pays de l'Union dans lesquels cette marque ou ce nom commercial ont droit à la protection légale.

2) La saisie sera également effectuée dans le pays où l'apposition illicite aura eu lieu, ou dans les pays où aura été importé le produit.

3) La saisie aura lieu à la requête soit du Ministère public, soit de toute autre autorité compétente, soit d'une partie intéressée, personne physique ou morale, conformément à la législation intérieure de chaque pays.

4) Les autorités ne seront pas tenues d'effectuer la saisie en cas de transit.

5) Si la législation d'un pays n'admet pas la saisie à l'importation, la saisie sera remplacée par la prohibition d'importation ou la saisie à l'intérieur.

6) Si la législation d'un pays n'admet ni la saisie à l'importation, ni la prohibition d'importation, ni la saisie à l'intérieur, et en attendant que cette législation soit modifiée en conséquence, ces mesures seront remplacées par les actions et moyens que la loi de ce pays assurerait en pareil cas aux nationaux.

Article 10

1) Les dispositions de l'article précédent seront applicables en cas d'utilisation directe ou indirecte d'une indication fautive concernant la provenance du produit ou l'identité du producteur, fabricant ou commerçant.

2) Sera en tout cas reconnu comme partie intéressée, que ce soit une personne physique ou morale, tout producteur, fabricant ou commerçant engagé dans la production, la fabrication ou le commerce de ce produit et établi soit dans la localité faussement indiquée comme lieu de provenance, soit dans la région où cette localité est située, soit dans le pays faussement indiqué, soit dans le pays où la fautive indication de provenance est employée.

Article 10bis

1) Les pays de l'Union sont tenus d'assurer aux ressortissants de l'Union une protection effective contre la concurrence déloyale.

2. Aktem nieuczciwej konkurencji jest każdy akt konkurencji sprzeczny z uczciwymi zwyczajami w dziedzinie przemysłu lub handlu.

3. W szczególności powinny być zabronione:

- 1) wszelkie działania mogące w jakikolwiek sposób spowodować pomyłkę co do przedsiębiorstwa, produktów albo działalności przemysłowej lub handlowej konkurenta;
- 2) fałszywe dane w wykonywaniu handlu, mogące narazić na utratę opinii przedsiębiorstwo, produkty, bądź działalność przemysłową lub handlową konkurenta;
- 3) oznaczenia lub dane, których używanie w handlu może wprowadzić odbiorców w błąd co do rodzaju, sposobu wytwarzania, cech, nadawania się do użycia lub ilości towarów.

Artykuł 10 ter

1. Państwa będące członkami Związku zobowiązują się zapewnić osobom fizycznym i prawnym innych Państw członkowskich Związku odpowiednie środki prawne w celu skutecznego zwalczania wszelkich aktów, wymienionych w artykułach 9, 10 i 10 bis.

2. Zobowiązują się one ponadto przewidzieć środki umożliwiające Związkowi i stowarzyszeniom reprezentującym zainteresowanych przemysłowców, producentów lub kupców i których istnienie nie jest sprzeczne z ustawodawstwem ich Państwa, występowanie przed sądami lub organami administracyjnymi — w celu zwalczania aktów przewidzianych w artykułach 9, 10 i 10 bis — w takim zakresie, w jakim zezwala na to ustawodawstwo Państwa, w którym wnosi się o ochronę, Związkowi i stowarzyszeniom tego Państwa.

Artykuł 11

1. Państwa będące członkami Związku udzielają, zgodnie ze swym ustawodawstwem wewnętrznym, ochrony tymczasowej wynalazkom nadającym się do opatentowania, wzorom użytkowym, wzorom przemysłowym, jak również znakom towarowym umieszczonym na produktach, które będą wystawione na wystawach międzynarodowych oficjalnych lub oficjalnie uznanych, urządzanych na terytorium jednego z nich.

2. Ochrona tymczasowa nie przedłuży terminów przewidzianych w artykule 4. Jeżeli na prawo pierwszeństwa powołano się później, organ administracji każdego Państwa będzie mógł liczyć bieg terminu od daty wprowadzenia produktu na wystawę.

3. Każde Państwo będzie mogło żądać, dla stwierdzenia tożsamości przedmiotu wystawianego i daty wprowadzenia, dowodów, jakie uzna za konieczne.

Artykuł 12

1. Każde Państwo będące członkiem Związku zobowiązuje się ustanowić specjalny urząd do spraw własności przemysłowej oraz centralne biuro zgłoszeń w celu podawania do wiadomości powszechnej patentów na wynalazki, wzorów użytkowych, wzorów przemysłowych i znaków towarowych.

2) Constitue un acte de concurrence déloyale tout acte de concurrence contraire aux usages honnêtes en matière industrielle ou commerciale.

3) Notamment devront être interdits:

- 1° tous faits quelconques de nature à créer une confusion par n'importe quel moyen avec l'établissement, les produits ou l'activité industrielle ou commerciale d'un concurrent;
- 2° les allégations fausses, dans l'exercice du commerce, de nature à discréditer l'établissement, les produits ou l'activité industrielle ou commerciale d'un concurrent;
- 3° les indications ou allégations dont l'usage, dans l'exercice du commerce, est susceptible d'induire le public en erreur sur la nature, le mode de fabrication, les caractéristiques, l'aptitude à l'emploi ou la quantité des marchandises.

Article 10ter

1) Les pays de l'Union s'engagent à assurer aux ressortissants des autres pays de l'Union des recours légaux appropriés pour réprimer efficacement tous les actes visés aux articles 9, 10 et 10bis.

2) Ils s'engagent, en outre, à prévoir des mesures pour permettre aux syndicats et associations représentant les industriels, producteurs ou commerçants intéressés et dont l'existence n'est pas contraire aux lois de leurs pays, d'agir en justice ou auprès des autorités administratives, en vue de la répression des actes prévus par les articles 9, 10 et 10bis, dans la mesure où la loi du pays dans lequel la protection est réclamée le permet aux syndicats et associations de ce pays.

Article 11

1) Les pays de l'Union accorderont, conformément à leur législation intérieure, une protection temporaire aux inventions brevetables, aux modèles d'utilité, aux dessins ou modèles industriels ainsi qu'aux marques de fabrique ou de commerce, pour les produits qui figureront aux expositions internationales officielles ou officiellement reconnues organisées sur le territoire de l'un d'eux.

2) Cette protection temporaire ne prolongera pas les délais de l'article 4. Si, plus tard, le droit de priorité est invoqué, l'Administration de chaque pays pourra faire partir le délai de la date de l'introduction du produit dans l'exposition.

3) Chaque pays pourra exiger, comme preuve de l'identité de l'objet exposé et de la date d'introduction, les pièces justificatives qu'il jugera nécessaire.

Article 12

1) Chacun des pays de l'Union s'engage à établir un service spécial de la propriété industrielle et un dépôt central pour la communication au public des brevets d'invention des modèles d'utilité, des dessins ou modèles industriels et des marques de fabrique ou de commerce.

2. Urząd ten będzie wydawał oficjalne pismo periodyczne, w którym będzie regularnie publikował:

- a) nazwiska uprawnionych z udzielonych patentów wraz z krótkim opisem opatentowanych wynalazków,
- b) reprodukcje zarejestrowanych znaków.

Artykuł 13

1. a) Organem Związku jest Zgromadzenie, w skład którego wchodzi Państwa będące członkami Związku, związane artykułami od 13 do 17.

b) Rząd każdego Państwa jest reprezentowany przez jednego delegata, któremu mogą towarzyszyć zastępcy, doradcy i rzeczoznawcy.

c) Wydatki każdej delegacji ponosi Rząd, który ją wyznaczył.

2. a) Zgromadzenie:

- i) rozpatruje wszystkie sprawy dotyczące utrzymania i rozwoju Związku oraz stosowania niniejszej Konwencji;
- ii) udziela Biuru Międzynarodowemu Własności Intelektualnej (zwanemu dalej „Biurem Międzynarodowym”), o którym mowa w Konwencji o ustanowieniu Światowej Organizacji Własności Intelektualnej (zwanej dalej „Organizacją”), wytycznych dotyczących przygotowania konferencji rewizyjnych, przy należytych uwzględnieniu uwag zgłoszonych przez Państwa będące członkami Związku, które nie są związane artykułami od 13 do 17;
- iii) bada i zatwierdza sprawozdania i działalność Dyrektora Generalnego Organizacji, dotyczące Związku oraz udziela mu wszelkich potrzebnych wytycznych w sprawach z zakresu właściwości Związku;
- iv) wybiera członków Komitetu Wykonawczego Zgromadzenia;
- v) bada i zatwierdza sprawozdania i działalność Komitetu Wykonawczego oraz udziela mu wytycznych;
- vi) ustala program, uchwała trzyletni budżet Związku oraz zatwierdza zamknięcia jego rachunków;
- vii) uchwała regulamin finansowy Związku;
- viii) tworzy komitety rzeczoznawców i grupy robocze, jakie uzna za potrzebne dla realizacji celów Związku;
- ix) decyduje, które Państwa nie będące członkami Związku oraz które organizacje międzyrządowe i międzynarodowe organizacje pozarządowe mogą być dopuszczone do udziału w jego posiedzeniach w charakterze obserwatorów;
- x) uchwała zmiany artykułów od 13 do 17;
- xi) podejmuje wszelkie inne odpowiednie działania dla osiągnięcia celów Związku;
- xii) wykonuje wszelkie inne zadania, wynikające z niniejszej Konwencji;
- xiii) wykonuje prawa, które zostały mu przyznane przez Konwencję o ustanowieniu Organizacji, o ile je przyjmie.

b) W sprawach, którymi zainteresowane są również inne Związki administrowane przez Organizację, Zgromadzenie podejmuje uchwały po zaznajomieniu się z opinią Komitetu Koordynacyjnego Organizacji.

3. a) Z zastrzeżeniem postanowień punktu b), jeden delegat może reprezentować tylko jedno Państwo.

2) Ce service publiera une feuille périodique officielle. Il publiera régulièrement:

- a) les noms des titulaires des brevets délivrés, avec une brève désignation des inventions brevetées;
- b) les reproductions des marques enregistrées.

Article 13

1) a) L'Union a une Assemblée composée des pays de l'Union liés par les articles 13 à 17.

b) Le Gouvernement de chaque pays est représenté par un délégué, qui peut être assisté de suppléants, de conseillers et d'experts.

c) Les dépenses de chaque délégation sont supportées par le Gouvernement qui l'a désignée.

2) a) L'Assemblée:

- i) traite de toutes les questions concernant le maintien et le développement de l'Union et l'application de la présente Convention;
- ii) donne au Bureau international de la Propriété intellectuelle (ci-après dénommé « le Bureau international ») visé dans la Convention instituant l'Organisation Mondiale de la Propriété Intellectuelle (ci-après dénommée « l'Organisation ») des directives concernant la préparation des conférences de révision, compte étant dûment tenu des observations des pays de l'Union qui ne sont pas liés par les articles 13 à 17;
- iii) examine et approuve les rapports et les activités du Directeur général de l'Organisation relatifs à l'Union et lui donne toutes directives utiles concernant les questions de la compétence de l'Union;
- iv) élit les membres du Comité exécutif de l'Assemblée;
- v) examine et approuve les rapports et les activités de son Comité exécutif et lui donne des directives;
- vi) arrête le programme, adopte le budget triennal de l'Union et approuve ses comptes de clôture;
- vii) adopte le règlement financier de l'Union;
- viii) crée les comités d'experts et groupes de travail qu'elle juge utiles à la réalisation des objectifs de l'Union;
- ix) décide quels sont les pays non membres de l'Union et quelles sont les organisations intergouvernementales et internationales non gouvernementales qui peuvent être admis à ses réunions en qualité d'observateurs;
- x) adopte les modifications des articles 13 à 17;
- xi) entreprend toute autre action appropriée en vue d'atteindre les objectifs de l'Union;
- xii) s'acquitte de toutes autres tâches qu'implique la présente Convention;
- xiii) exerce, sous réserve qu'elle les accepte, les droits qui lui sont conférés par la Convention instituant l'Organisation.

b) Sur les questions qui intéressent également d'autres Unions administrées par l'Organisation, l'Assemblée statue connaissance prise de l'avis du Comité de Coordination de l'Organisation.

3) a) Sous réserve des dispositions du sous-alinéa b), un délégué ne peut représenter qu'un seul pays.

b) Państwa będące członkami Związku, które na podstawie porozumienia szczególnego utworzyły jeden wspólny urząd, mający dla każdego z nich charakter krajowego urzędu do spraw własności przemysłowej, o którym mowa w artykule 12, mogą być w czasie dyskusji jako cały ich zespół reprezentowane przez jedno z nich.

4. a) Każde Państwo członek Zgromadzenia rozporządza jednym głosem.

b) Połowa Państw członków Zgromadzenia stanowi quorum.

c) Niezależnie od postanowień punktu b) Zgromadzenie może podejmować uchwały, jeżeli liczba Państw reprezentowanych na sesji jest mniejsza od połowy, ale równa lub większa od jednej trzeciej Państw członków Zgromadzenia; jednakże uchwały Zgromadzenia, z wyjątkiem dotyczących jego procedury, stają się wykonalne dopiero po spełnieniu niżej podanych warunków. Biuro Międzynarodowe podaje te uchwały do wiadomości Państwom członkom Zgromadzenia, które nie były reprezentowane, z prośbą, aby w terminie trzech miesięcy od daty tego przekazania złożyły na piśmie swój głos lub oznajmiły wstrzymanie się od oddania głosu. Jeżeli po upływie tego terminu liczba Państw, które w ten sposób oddały swój głos lub wstrzymały się od jego oddania, jest co najmniej równa liczbie Państw, których brakowało do osiągnięcia quorum na danej sesji, wymienione uchwały nabierają mocy, o ile równocześnie zostanie osiągnięta wymagana większość.

d) Z zastrzeżeniem postanowień artykułu 17 ustęp 2, Zgromadzenie podejmuje uchwały większością dwóch trzecich oddanych głosów.

e) Wstrzymanie się od głosowania nie jest uważane za oddanie głosu.

5. a) Z zastrzeżeniem postanowień punktu b) jeden delegat może głosować tylko w imieniu jednego Państwa.

b) Państwa będące członkami Związku, o których mowa w ustępie 3 punkt b), będą na ogół starały się, aby były reprezentowane na sesjach Zgromadzenia przez swoje własne delegacje. Jeżeli jednak z przyczyn wyjątkowych jedno z wymienionych Państw nie może być reprezentowane przez swoją własną delegację, może udzielić delegacji innego z tych Państw pełnomocnictwa do głosowania w jego imieniu, z tym że jedna delegacja może w zastępstwie głosować tylko za jedno Państwo. Każde pełnomocnictwo udzielone w tym celu powinno być przedmiotem aktu podpisanego przez głowę państwa lub przez właściwego ministra.

6. Państwa będące członkami Związku, które nie są członkami Zgromadzenia są dopuszczone do udziału w jego posiedzeniach w charakterze obserwatorów.

7. a) Zgromadzenie zbiera się raz na trzy lata na sesję zwyczajną, którą zwołuje Dyrektor Generalny, w tym samym czasie i w tym samym miejscu, co Zgromadzenie Ogólne Organizacji, poza wyjątkowymi wypadkami.

b) Zgromadzenie zbiera się na sesję nadzwyczajną, którą zwołuje Dyrektor Generalny na wniosek Komitetu Wykonawczego lub na wniosek jednej czwartej Państw członków Zgromadzenia.

8. Zgromadzenie uchwała swój regulamin wewnętrzny.

Artykuł 14

1. Organem Zgromadzenia jest Komitet Wykonawczy.

2. a) Komitet Wykonawczy składa się z Państw wybranych przez Zgromadzenie spośród Państw członków

b) Des pays de l'Union groupés en vertu d'un arrangement particulier au sein d'un office commun ayant pour chacun d'eux le caractère de service national spécial de la propriété industrielle visé à l'article 12 peuvent être, au cours des discussions, représentés dans leur ensemble par l'un d'eux.

4) a) Chaque pays membre de l'Assemblée dispose d'une voix.

b) La moitié des pays membres de l'Assemblée constitue le quorum.

c) Nonobstant les dispositions du sous-alinéa b), si, lors d'une session, le nombre des pays représentés est inférieur à la moitié mais égal ou supérieur au tiers des pays membres de l'Assemblée, celle-ci peut prendre des décisions; toutefois, les décisions de l'Assemblée, à l'exception de celles qui concernent sa procédure, ne deviennent exécutoires que lorsque les conditions énoncées ci-après sont remplies. Le Bureau international communique lesdites décisions aux pays membres de l'Assemblée qui n'étaient pas représentés, en les invitant à exprimer par écrit, dans un délai de trois mois à compter de la date de ladite communication, leur vote ou leur abstention. Si, à l'expiration de ce délai, le nombre des pays ayant ainsi exprimé leur vote ou leur abstention est au moins égal au nombre de pays qui faisait défaut pour que le quorum fût atteint lors de la session, lesdites décisions deviennent exécutoires, pourvu qu'en même temps la majorité nécessaire reste acquise.

d) Sous réserve des dispositions de l'article 17.2), les décisions de l'Assemblée sont prises à la majorité des deux tiers des votes exprimés.

e) L'abstention n'est pas considérée comme un vote.

5) a) Sous réserve du sous-alinéa b), un délégué ne peut voter qu'au nom d'un seul pays.

b) Les pays de l'Union visés à l'alinéa 3)b) s'efforcent, en règle générale, de se faire représenter aux sessions de l'Assemblée par leurs propres délégations. Toutefois, si, pour des raisons exceptionnelles, l'un desdits pays ne peut se faire représenter par sa propre délégation, il peut donner à la délégation d'un autre de ces pays le pouvoir de voter en son nom, étant entendu qu'une délégation ne peut voter par procuration que pour un seul pays. Tout pouvoir à cet effet doit faire l'objet d'un acte signé par le chef de l'Etat ou par le ministre compétent.

6) Les pays de l'Union qui ne sont pas membres de l'Assemblée sont admis à ses réunions en qualité d'observateurs.

7) a) L'Assemblée se réunit une fois tous les trois ans en session ordinaire sur convocation du Directeur général et, sauf cas exceptionnels, pendant la même période et au même lieu que l'Assemblée générale de l'Organisation.

b) L'Assemblée se réunit en session extraordinaire sur convocation adressée par le Directeur général, à la demande du Comité exécutif ou à la demande d'un quart des pays membres de l'Assemblée.

8) L'Assemblée adopte son règlement intérieur.

Article 14

1) L'Assemblée a un Comité exécutif.

2) a) Le Comité exécutif est composé des pays élus par l'Assemblée parmi les pays membres de celle-ci. En outre, le

tego Zgromadzenia. Ponadto Państwu, na którego terytorium Organizacja ma swoją siedzibę, przysługuje z urzędu miejsce w Komitecie, z zastrzeżeniem postanowień artykułu 16 ustęp 7 punkt b).

b) Rząd każdego Państwa członka Komitetu Wykonawczego jest reprezentowany przez jednego delegata, któremu mogą towarzyszyć zastępcy, doradcy i rzeczoznawcy.

c) Wydatki każdej delegacji ponosi Rząd, który ją wyznaczył.

3. Liczba Państw członków Komitetu Wykonawczego odpowiada jednej czwartej liczby Państw członków Zgromadzenia. Przy obliczaniu miejsc, które mają być obsadzone, nie bierze się pod uwagę reszty pozostającej po podzieleniu przez cztery.

4. Przy wyborze członków Komitetu Wykonawczego Zgromadzenie uwzględnia sprawiedliwy podział geograficzny oraz potrzebę zapewnienia wszystkim Państwom będącym stronami porozumień szczególnych, zawartych w łączności ze Związkiem, miejsc w Komitecie Wykonawczym.

5. a) Członkowie Komitetu Wykonawczego sprawują swoje funkcje począwszy od zamknięcia sesji Zgromadzenia, w czasie której zostali wybrani, aż do końca następnej sesji zwyczajnej Zgromadzenia.

b) Członkowie Komitetu Wykonawczego mogą być ponownie wybrani w liczbie nie większej niż dwie trzecie spośród nich.

c) Zgromadzenie ustala sposób wyboru oraz ewentualnego powtórnego wyboru członków Komitetu Wykonawczego.

6. a) Komitet Wykonawczy:

- i) przygotowuje projekt porządku dziennego Zgromadzenia;
- ii) przedstawia Zgromadzeniu propozycje dotyczące projektów programu i trzyletniego budżetu Związku, przygotowanych przez Dyrektora Generalnego;
- iii) wypowiada się na podstawie programu i trzyletniego budżetu w sprawie programów i rocznych budżetów, przygotowanych przez Dyrektora Generalnego;
- iv) przedstawia Zgromadzeniu, wraz z odpowiednimi opiniami, okresowe sprawozdania Dyrektora Generalnego i roczne sprawozdania ze sprawdzenia rachunków;
- v) podejmuje wszelkie potrzebne środki w celu wykonania programu Związku przez Dyrektora Generalnego, zgodnie z uchwałami Zgromadzenia i z uwzględnieniem okoliczności, które wystąpiły między dwiema sesjami zwyczajnymi wymienionego Zgromadzenia;
- vi) wykonuje wszelkie inne zadania, które są mu przydzielone w ramach niniejszej Konwencji.

b) W sprawach, którymi zainteresowane są również inne Związki administrowane przez Organizację, Komitet Wykonawczy podejmuje uchwały po zaznajomieniu się z opinią Komitetu Koordynacyjnego Organizacji.

7. a) Komitet Wykonawczy zbiera się raz na rok na sesję zwyczajną, którą zwołuje Dyrektor Generalny, o ile jest to możliwe w tym samym okresie i w tym samym miejscu, co Komitet Koordynacyjny Organizacji.

b) Komitet Wykonawczy zbiera się na sesję nadzwyczajną, którą zwołuje Dyrektor Generalny bądź ze swojej własnej inicjatywy, bądź na wniosek przewodniczącego Komitetu lub jednej czwartej jego członków.

pays sur le territoire duquel l'Organisation a son siège dispose, *ex officio*, d'un siège au Comité, sous réserve des dispositions de l'article 16.7)b).

b) Le Gouvernement de chaque pays membre du Comité exécutif est représenté par un délégué, qui peut être assisté de suppléants, de conseillers et d'experts.

c) Les dépenses de chaque délégation sont supportées par le Gouvernement qui l'a désignée.

3) Le nombre des pays membres du Comité exécutif correspond au quart du nombre des pays membres de l'Assemblée. Dans le calcul des sièges à pourvoir, le reste subsistant après la division par quatre n'est pas pris en considération.

4) Lors de l'élection des membres du Comité exécutif, l'Assemblée tient compte d'une répartition géographique équitable et de la nécessité pour tous les pays parties aux Arrangements particuliers établis en relation avec l'Union d'être parmi les pays constituant le Comité exécutif.

5) a) Les membres du Comité exécutif restent en fonctions à partir de la clôture de la session de l'Assemblée au cours de laquelle ils ont été élus jusqu'au terme de la session ordinaire suivante de l'Assemblée.

b) Les membres du Comité exécutif sont rééligibles dans la limite maximale des deux tiers d'entre eux.

c) L'Assemblée réglemente les modalités de l'élection et de la réélection éventuelle des membres du Comité exécutif.

6) a) Le Comité exécutif:

- i) prépare le projet d'ordre du jour de l'Assemblée;
- ii) soumet à l'Assemblée des propositions relatives aux projets de programme et de budget triennal de l'Union préparés par le Directeur général;
- iii) se prononce, dans les limites du programme et du budget triennal, sur les programmes et budgets annuels préparés par le Directeur général;
- iv) soumet à l'Assemblée, avec les commentaires appropriés, les rapports périodiques du Directeur général et les rapports annuels de vérification des comptes;
- v) prend toutes mesures utiles en vue de l'exécution du programme de l'Union par le Directeur général, conformément aux décisions de l'Assemblée et en tenant compte des circonstances survenant entre deux sessions ordinaires de ladite Assemblée;
- vi) s'acquitte de toutes autres tâches qui lui sont attribuées dans le cadre de la présente Convention.

b) Sur les questions qui intéressent également d'autres Unions administrées par l'Organisation, le Comité exécutif statue connaissance prise de l'avis du Comité de coordination de l'Organisation.

7) a) Le Comité exécutif se réunit une fois par an en session ordinaire, sur convocation du Directeur général, autant que possible pendant la même période et au même lieu que le Comité de coordination de l'Organisation.

b) Le Comité exécutif se réunit en session extraordinaire sur convocation adressée par le Directeur général soit à l'initiative de celui-ci, soit à la demande de son président ou d'un quart de ses membres.

8. a) Każde Państwo członek Komitetu Wykonawczego rozporządza jednym głosem.

b) Połowa Państw członków Komitetu Wykonawczego stanowi quorum.

c) Uchwały podejmowane są zwykłą większością oddanych głosów.

d) Wstrzymanie się od głosowania nie jest uważane za oddanie głosu.

e) Jeden delegat może reprezentować tylko jedno Państwo i może głosować tylko w jego imieniu.

9. Państwa będące członkami Związku, które nie są członkami Komitetu Wykonawczego, są dopuszczane do udziału w jego posiedzeniach w charakterze obserwatorów.

10. Komitet Wykonawczy uchwała swój regulamin wewnętrzny.

Artykuł 15

1. a) Zadania administracyjne przypadające Związkowi są wykonywane przez Biuro Międzynarodowe, które jest następcą Biura Związku połączonych z Biurem Związku utworzonym przez Konwencję międzynarodową o ochronie dzieł literackich i artystycznych.

b) Biuro Międzynarodowe wykonuje w szczególności czynności sekretariatu różnych organów Związku.

c) Dyrektor Generalny Organizacji jest najwyższym funkcjonariuszem Związku i reprezentuje go.

2. Biuro Międzynarodowe zbiera i publikuje informacje dotyczące ochrony własności przemysłowej. Każde Państwo będące członkiem Związku przekazuje możliwie najszybciej do Biura Międzynarodowego tekst każdej nowej ustawy jak również wszystkie teksty urzędowe dotyczące ochrony własności przemysłowej. Przesyła ono ponadto do Biura Międzynarodowego wszystkie publikacje swoich urzędów do spraw własności przemysłowej i uznane przez Biuro Międzynarodowe za mające znaczenie dla jego działalności.

3. Biuro Międzynarodowe wydaje czasopismo miesięczne.

4. Biuro Międzynarodowe przesyła każdemu Państwu będącemu członkiem Związku, na jego prośbę, informacje z zakresu ochrony własności przemysłowej.

5. Biuro Międzynarodowe prowadzi badania i świadczy usługi mające na celu ułatwienie ochrony własności przemysłowej.

6. Dyrektor Generalny i każdy wyznaczony przez niego członek personelu biorą udział bez prawa głosowania, we wszystkich posiedzeniach Zgromadzenia, Komitetu Wykonawczego oraz wszelkich innych komitetów rzeczoznawców lub grup roboczych. Dyrektor Generalny lub wyznaczony przez niego członek personelu jest z urzędu sekretarzem tych organów.

7. a) Biuro Międzynarodowe przygotowuje, stosownie do wytycznych Zgromadzenia i we współpracy z Komitetem Wykonawczym, konferencje w celu rewizji postanowień Konwencji, innych aniżeli postanowienia artykułów od 13 do 17.

b) Biuro Międzynarodowe może zasięgać opinii organizacji międzyrządowych i międzynarodowych organizacji pozarządowych w sprawach dotyczących przygotowania konferencji rewizyjnych.

8) a) Chaque pays membre du Comité exécutif dispose d'une voix.

b) La moitié des pays membres du Comité exécutif constitue le quorum.

c) Les décisions sont prises à la majorité simple des votes exprimés.

d) L'abstention n'est pas considérée comme un vote.

e) Un délégué ne peut représenter qu'un seul pays et ne peut voter qu'au nom de celui-ci.

9) Les pays de l'Union qui ne sont pas membres du Comité exécutif sont admis à ses réunions en qualité d'observateurs.

10) Le Comité exécutif adopte son règlement intérieur.

Article 15

1) a) Les tâches administratives incombant à l'Union sont assurées par le Bureau international, qui succède au Bureau de l'Union réuni avec le Bureau de l'Union institué par la Convention internationale pour la protection des œuvres littéraires et artistiques.

b) Le Bureau international assure notamment le secrétariat des divers organes de l'Union.

c) Le Directeur général de l'Organisation est le plus haut fonctionnaire de l'Union et la représente.

2) Le Bureau international rassemble et publie les informations concernant la protection de la propriété industrielle. Chaque pays de l'Union communique aussitôt que possible au Bureau international le texte de toute nouvelle loi ainsi que tous textes officiels concernant la protection de la propriété industrielle. Il fournit, en outre, au Bureau international toutes publications de ses services compétents en matière de propriété industrielle qui touchent directement la protection de la propriété industrielle et sont jugées par le Bureau international comme présentant un intérêt pour ses activités.

3) Le Bureau international publie un périodique mensuel.

4) Le Bureau international fournit, à tout pays de l'Union, sur sa demande, des renseignements sur les questions relatives à la protection de la propriété industrielle.

5) Le Bureau international procède à des études et fournit des services destinés à faciliter la protection de la propriété industrielle.

6) Le Directeur général et tout membre du personnel désigné par lui prennent part, sans droit de vote, à toutes les réunions de l'Assemblée, du Comité exécutif et de tout autre comité d'experts ou groupe de travail. Le Directeur général ou un membre du personnel désigné par lui est d'office secrétaire de ces organes.

7) a) Le Bureau international, selon les directives de l'Assemblée et en coopération avec le Comité exécutif, prépare les conférences de révision des dispositions de la Convention autres que les articles 13 à 17.

b) Le Bureau international peut consulter des organisations intergouvernementales et internationales non gouvernementales sur la préparation des conférences de révision.

c) Dyrektor Generalny i osoby wyznaczone przez niego biorą udział, bez prawa głosowania, w obradach tych konferencji.

8. Biuro Międzynarodowe wykonuje wszelkie inne przydzielone mu zadania.

Artykuł 16

1. a) Związek ma budżet.

b) Budżet Związku obejmuje własne dochody i wydatki Związku, jego składkę do budżetu wspólnych wydatków Związków, a także kwotę przekazaną do dyspozycji budżetu Konferencji Organizacji, o ile ma to miejsce.

c) Za wspólne wydatki Związków uważa się te wydatki, które nie są nałożone wyłącznie na Związek, ale również na jeden lub kilka innych Związków administrowanych przez Organizację. Udział Związku w tych wspólnych wydatkach jest proporcjonalny do znaczenia, jakie wydatki te dla niego przedstawiają.

2. Budżet Związku jest ustalany przy uwzględnieniu wymagań koordynacji z budżetami innych Związków administrowanych przez Organizację.

3. Budżet Związku jest finansowany z następujących źródeł:

- i) składek Państw będących członkami Związku;
- ii) opłat i kwot należnych za usługi świadczone przez Biuro Międzynarodowe w imieniu Związku;
- iii) dochodów ze sprzedaży wydawnictw Biura Międzynarodowego dotyczących Związku oraz praw związanym z tymi wydawnictwami;
- iv) darowizn, zapisów i subwencji;
- v) czynszów, odsetek i różnych innych dochodów.

4. a) Każde Państwo będące członkiem Związku zostaje zaliczane, dla ustalenia wysokości jego składki do budżetu, do jednej z klas i uiszcza swoje roczne składki na podstawie liczby jednostek, ustalonych następująco:

klasa I	25
klasa II	20
klasa III	15
klasa IV	10
klasa V	5
klasa VI	3
klasa VII	1

b) Każde Państwo, jeżeli nie uczyniło tego uprzednio, wskazuje w czasie złożenia swojego dokumentu ratyfikacyjnego lub dokumentu przystąpienia klasę, do której pragnie być zaliczone. Może ono zmienić klasę. Jeżeli wybierze klasę niższą, powinno zawiadomić o tym Zgromadzenie podczas jednej z jego sesji zwyczajnych. Zmiana taka wywiera skutek z początkiem roku kalendarzowego następującego po wymienionej sesji.

c) Składka roczna każdego Państwa równa jest kwocie, której stosunek do łącznej sumy składek rocznych wszystkich Państw do budżetu Związku jest taki sam, jak stosunek między liczbą jednostek klasy, do której jest ono zaliczone, a łączną liczbą jednostek wszystkich tych Państw.

c) Le Directeur général et les personnes désignées par lui prennent part, sans droit de vote, aux délibérations dans ces conférences.

8) Le Bureau international exécute toutes autres tâches qui lui sont attribuées.

Article 16

1) a) L'Union a un budget.

b) Le budget de l'Union comprend les recettes et les dépenses propres à l'Union, sa contribution au budget des dépenses communes aux Unions, ainsi que, le cas échéant, la somme mise à la disposition du budget de la Conférence de l'Organisation.

c) Sont considérées comme dépenses communes aux Unions les dépenses qui ne sont pas attribuées exclusivement à l'Union, mais également à une ou plusieurs autres Unions administrées par l'Organisation. La part de l'Union dans ces dépenses communes est proportionnelle à l'intérêt que ces dépenses présentent pour elle.

2) Le budget de l'Union est arrêté compte tenu des exigences de coordination avec les budgets des autres Unions administrées par l'Organisation.

3) Le budget de l'Union est financé par les ressources suivantes:

- i) les contributions des pays de l'Union;
- ii) les taxes et sommes dues pour les services rendus par le Bureau international au titre de l'Union;
- iii) le produit de la vente des publications du Bureau international concernant l'Union et les droits afférents à ces publications;
- iv) les dons, legs et subventions;
- v) les loyers, intérêts et autres revenus divers.

4) a) Pour déterminer sa part contributive dans le budget, chaque pays de l'Union est rangé dans une classe et paie ses contributions annuelles sur la base d'un nombre d'unités fixé comme suit:

Classe I	25
Classe II	20
Classe III	15
Classe IV	10
Classe V	5
Classe VI	3
Classe VII	1

b) A moins qu'il ne l'ait fait précédemment, chaque pays indique, au moment du dépôt de son instrument de ratification ou d'adhésion, la classe dans laquelle il désire être rangé. Il peut changer de classe. S'il choisit une classe inférieure, le pays doit en faire part à l'Assemblée lors d'une de ses sessions ordinaires. Un tel changement prend effet au début de l'année civile suivant ladite session.

c) La contribution annuelle de chaque pays consiste en un montant dont le rapport à la somme totale des contributions annuelles au budget de l'Union de tous les pays est le même que le rapport entre le nombre des unités de la classe dans laquelle il est rangé et le nombre total des unités de l'ensemble des pays.

d) Składki są należne od dnia 1 stycznia każdego roku.

e) Państwo, które zalega z wpłatą swoich składek, nie może wykonywać swego prawa głosowania w żadnym z organów Związku, których jest ono członkiem, jeżeli kwota jego zaległości jest równa lub wyższa od kwoty składek należnych od niego za całe dwa ubiegłe lata. Jednakże Państwo takie może być upoważnione do wykonywania nadal swego prawa głosowania w danym organie, dopóki organ ten uważa, że zaległość wynika z wyjątkowych i nie dających się uniknąć okoliczności.

f) W razie, gdy budżet nie został uchwalony przed początkiem nowego roku finansowego, stosuje się budżet z roku poprzedniego według zasad przewidzianych w regulaminie finansowym.

5. Wysokość opłat i kwot należnych za usługi świadczone przez Biuro Międzynarodowe w imieniu Związku ustala Dyrektor Generalny, który składa w tym przedmiocie sprawozdanie Zgromadzeniu i Komitetowi Wykonawczemu.

6. a) Związek ma fundusz obrotowy, utworzony przez jednorazową wpłatę dokonaną przez każde Państwo będące członkiem Związku. Jeżeli fundusz ten okaże się niewystarczający, Zgromadzenie podejmuje uchwałę o jego powiększeniu.

b) Wysokość początkowej wpłaty każdego Państwa na wymieniony fundusz lub udział tego Państwa w powiększeniu funduszu są proporcjonalne do składki tego Państwa za rok, w którym fundusz został utworzony lub uchwalone zostało jego powiększenie.

c) Proporcję i sposoby dokonywania wpłaty uchwała Zgromadzenie na wniosek Dyrektora Generalnego i po zasięgnięciu opinii Komitetu Koordynacyjnego Organizacji.

7. a) Umowa w sprawie siedziby zawarta z Państwem, na którego terytorium Organizacja ma swoją siedzibę, powinna przewidywać, że w razie gdyby fundusz obrotowy był niewystarczający Państwo to udzieli zaliczek. Wysokość zaliczek i warunki na których będą one przydzielone, stanowią w każdym wypadku przedmiot odrębnej umowy między Państwem, o którym mowa a Organizacją. Dopóki Państwo to obowiązane jest udzielać zaliczek, dopóty przysługuje mu z urzędu miejsce w Komitecie Wykonawczym.

b) Państwo, o którym mowa w punkcie a) i Organizacja mają prawo wypowiedzieć umowę o udzielaniu zaliczek w drodze pisemnej notyfikacji. Wypowiedzenie to nabiera mocy z upływem trzech lat od końca roku, w którym było notyfikowane.

8. Sprawdzanie rachunków jest dokonywane zgodnie z zasadami przewidzianymi w regulaminie finansowym, przez jedno lub więcej Państw członkowskich Związku lub też przez kontrolerów spoza Państw członkowskich Związku, których Zgromadzenie wyznacza za ich zgodą.

Artykuł 17

1. Wnioski o zmianę artykułów 13, 14, 15, 16 i niniejszego artykułu mogą być zgłaszane przez każde Państwo będące członkiem Zgromadzenia, przez Komitet Wykonawczy lub przez Dyrektora Generalnego. Wnioski te Dyrektor Generalny przekazuje do wiadomości Państwom będącym członkami Zgromadzenia, co najmniej na sześć miesięcy przed przedstawieniem ich Zgromadzeniu do rozpatrzenia.

d) Les contributions sont dues au premier janvier de chaque année.

e) Un pays en retard dans le paiement de ses contributions ne peut exercer son droit de vote, dans aucun des organes de l'Union dont il est membre, si le montant de son arriéré est égal ou supérieur à celui des contributions dont il est redevable pour les deux années complètes écoulées. Cependant, un tel pays peut être autorisé à conserver l'exercice de son droit de vote au sein dudit organe aussi longtemps que ce dernier estime que le retard résulte de circonstances exceptionnelles et inévitables.

f) Dans le cas où le budget n'est pas adopté avant le début d'un nouvel exercice, le budget de l'année précédente est reconduit selon les modalités prévues par le règlement financier.

5) Le montant des taxes et sommes dues pour des services rendus par le Bureau international au titre de l'Union est fixé par le Directeur général, qui en fait rapport à l'Assemblée et au Comité exécutif.

6) a) L'Union possède un fonds de roulement constitué par un versement unique effectué par chaque pays de l'Union. Si le fonds devient insuffisant, l'Assemblée décide de son augmentation.

b) Le montant du versement initial de chaque pays au fonds précité ou de sa participation à l'augmentation de celui-ci est proportionnel à la contribution de ce pays pour l'année au cours de laquelle le fonds est constitué ou l'augmentation décidée.

c) La proportion et les modalités de versement sont arrêtées par l'Assemblée sur proposition du Directeur général et après avis du Comité de coordination de l'Organisation.

7) a) L'Accord de siège conclu avec le pays sur le territoire duquel l'Organisation a son siège prévoit que, si le fonds de roulement est insuffisant, ce pays accorde des avances. Le montant de ces avances et les conditions dans lesquelles elles sont accordées font l'objet, dans chaque cas, d'accords séparés entre le pays en cause et l'Organisation. Aussi longtemps qu'il est tenu d'accorder des avances, ce pays dispose *ex officio* d'un siège au Comité exécutif.

b) Le pays visé au sous-alinéa a) et l'Organisation ont chacun le droit de dénoncer l'engagement d'accorder des avances moyennant notification par écrit. La dénonciation prend effet trois ans après la fin de l'année au cours de laquelle elle a été notifiée.

8) La vérification des comptes est assurée, selon les modalités prévues par le règlement financier, par un ou plusieurs pays de l'Union ou par des contrôleurs extérieurs, qui sont, avec leur consentement, désignés par l'Assemblée.

Article 17

1) Des propositions de modification des articles 13, 14, 15, 16 et du présent article peuvent être présentées par tout pays membre de l'Assemblée, par le Comité exécutif ou par le Directeur général. Ces propositions sont communiquées par ce dernier aux pays membres de l'Assemblée six mois au moins avant d'être soumises à l'examen de l'Assemblée.

2. Wszelkie zmiany artykułów, o których mowa w ustępie 1, uchwała Zgromadzenie. Przyjęcie uchwały wymaga większości trzech czwartych oddanych głosów; jednakże każda zmiana artykułu 13 oraz niniejszego ustępu wymaga większości czterech piątych oddanych głosów.

3. Każda zmiana artykułów, o których mowa w ustępie 1, wchodzi w życie po upływie miesiąca od otrzymania przez Dyrektora Generalnego pisemnych notyfikacji o jej przyjęciu, dokonanych zgodnie z odpowiednimi zasadami konstytucyjnymi przez trzy czwarte Państw, które były członkami Zgromadzenia w chwili, gdy zmiana ta została uchwalona. Każda zmiana wymienionych artykułów, przyjęta w ten sposób, wiąże wszystkie Państwa, które są członkami Zgromadzenia w chwili wejścia w życie tej zmiany, lub te, które staną się jego członkami później; jednakże każda zmiana, która zwiększa zobowiązania finansowe Państw członkowskich Związku, wiąże tylko te z nich, które notyfikowały przyjęcie wymienionej zmiany.

Artykuł 18

1. Niniejsza Konwencja będzie poddawana rewizjom w celu wprowadzenia do niej ulepszeń zmierzających do udoskonalenia systemu działania Związku.

2. W tym celu będą odbywały się kolejno w jednym z Państw członkowskich Związku konferencje delegatów tych Państw.

3. Zmiany artykułów od 13 do 17 regulowane są postanowieniami artykułu 17.

Artykuł 19

Uzgodniono, że Państwa będące członkami Związku zastrzegają sobie prawo zawierania oddzielnie między sobą porozumień szczególnych w sprawach ochrony własności przemysłowej, pod warunkiem, że porozumienia te nie będą sprzeczne z postanowieniami niniejszej Konwencji.

Artykuł 20

1. a) Każde z Państw członkowskich Związku, które podpisało niniejszy Akt, może go ratyfikować, a jeżeli go nie podpisało może do niego przystąpić. Dokumenty ratyfikacyjne i dokumenty przystąpienia składa się Dyrektorowi Generalnemu.

b) Każde z Państw członkowskich Związku może oświadczyć w swoim dokumencie ratyfikacyjnym lub dokumencie przystąpienia, że jego ratyfikacja lub przystąpienie nie ma zastosowania:

- 1) do artykułów od 1 do 12 albo
- 2) do artykułów od 13 do 17.

c) Każde z Państw członkowskich Związku, które zgodnie z punktem b) wyłączyło ze swej ratyfikacji lub przystąpienia jedną z dwóch grup artykułów, o których mowa w wymienionym punkcie, może w dowolnym terminie późniejszym oświadczyć, że rozciąga swą ratyfikację lub przystąpienie na tę grupę artykułów. Takie oświadczenie składa się Dyrektorowi Generalnemu.

2. a) Artykuły od 1 do 12 wchodzi w życie w stosunku do dziesięciu pierwszych Państw będących członkami Związku, które złożyły dokumenty ratyfikacyjne lub dokumenty przystąpienia bez oświadczenia przewidzianego w ustępie 1 punkt b) podpunkt i), po upływie trzech

2) Toute modification des articles visés à l'alinéa 1) est adoptée par l'Assemblée. L'adoption requiert les trois quarts des votes exprimés; toutefois, toute modification de l'article 13 et du présent alinéa requiert les quatre cinquièmes des votes exprimés.

3) Toute modification des articles visés à l'alinéa 1) entre en vigueur un mois après la réception par le Directeur général des notifications écrites d'acceptation, effectuée en conformité avec leurs règles constitutionnelles respectives, de la part des trois quarts des pays qui étaient membres de l'Assemblée au moment où la modification a été adoptée. Toute modification desdits articles ainsi acceptée lie tous les pays qui sont membres de l'Assemblée au moment où la modification entre en vigueur ou qui en deviennent membres à une date ultérieure; toutefois, toute modification qui augmente les obligations financières des pays de l'Union ne lie que ceux d'entre eux qui ont notifié leur acceptation de ladite modification.

Article 18

1) La présente Convention sera soumise à des revisions en vue d'y introduire les améliorations de nature à perfectionner le système de l'Union.

2) A cet effet, des conférences auront lieu, successivement, dans l'un des pays de l'Union, entre les délégués desdits pays.

3) Les modifications des articles 13 à 17 sont régies par les dispositions de l'article 17.

Article 19

Il est entendu que les pays de l'Union se réservent le droit de prendre séparément, entre eux, des arrangements particuliers pour la protection de la propriété industrielle, en tant que ces arrangements ne contreviendraient pas aux dispositions de la présente Convention.

Article 20

1) a) Chacun des pays de l'Union qui a signé le présent Acte peut le ratifier et, s'il ne l'a pas signé, peut y adhérer. Les instruments de ratification et d'adhésion sont déposés auprès du Directeur général.

b) Chacun des pays de l'Union peut déclarer, dans son instrument de ratification ou d'adhésion, que sa ratification ou son adhésion n'est pas applicable:

- i) aux articles 1 à 12, ou
- ii) aux articles 13 à 17.

c) Chacun des pays de l'Union qui, conformément au sous-alinéa b), a exclu des effets de sa ratification ou de son adhésion l'un des deux groupes d'articles visés dans ledit sous-alinéa peut, à tout moment ultérieur, déclarer qu'il étend les effets de sa ratification ou de son adhésion à ce groupe d'articles. Une telle déclaration est déposée auprès du Directeur général.

2) a) Les articles 1 à 12 entrent en vigueur, à l'égard des dix premiers pays de l'Union qui ont déposé des instruments de ratification ou d'adhésion sans faire une déclaration comme

miesiący od złożenia dziesiątego z tych dokumentów ratyfikacyjnych lub dokumentów przystąpienia.

b) Artykuły od 13 do 17 wchodzi w życie w stosunku do dziesięciu pierwszych Państw będących członkami Związku, które złożyły dokumenty ratyfikacyjne lub dokumenty przystąpienia bez oświadczenia przewidzianego w ustępie 1 punkt b) podpunkt ii), po upływie trzech miesięcy od złożenia dziesiątego z tych dokumentów ratyfikacyjnych lub dokumentów przystąpienia.

c) Z zastrzeżeniem początkowego wejścia w życie, zgodnie z postanowieniami punktów a) i b), każdej z dwóch grup artykułów, o których mowa w ustępie 1 punkt b) podpunkty i) i ii), oraz z zastrzeżeniem postanowień — ustępu 1 punkt b) artykuły od 1 do 17 wchodzi w życie w stosunku do każdego Państwa będącego członkiem Związku innego niż te, o których mowa w punktach a) i b), które składa dokument ratyfikacyjny lub dokument przystąpienia, jak również w stosunku do każdego Państwa będącego członkiem Związku, które składa oświadczenie na podstawie ustępu 1 punkt c), po upływie trzech miesięcy od daty notyfikacji takiego złożenia, dokonanej przez Dyrektora Generalnego, chyba że w złożonym dokumencie lub oświadczeniu została wskazana data późniejsza. W tym ostatnim wypadku, niniejszy Akt wchodzi w życie w stosunku do tego Państwa w dacie w ten sposób wskazanej.

3. W stosunku do każdego Państwa będącego członkiem Związku, które składa dokument ratyfikacyjny lub dokument przystąpienia, artykuły od 18 do 30 wchodzi w życie w pierwszej dacie, w której którakolwiek grupa artykułów wymienionych w ustępie 1 punkt b) wchodzi w życie w stosunku do tego Państwa zgodnie z ustępem 2 punkt a), b) lub c).

Artykuł 21

1. Każde Państwo nie będące członkiem Związku może przystąpić do niniejszego Aktu i stać się przez to członkiem Związku. Dokumenty przystąpienia składa się Dyrektorowi Generalnemu.

2. a) W stosunku do każdego Państwa nie będącego członkiem Związku, które złożyło swój dokument przystąpienia na miesiąc lub więcej przed datą wejścia w życie postanowień niniejszego Aktu, Akt ten wchodzi w życie w dniu, w którym jego postanowienia weszły w życie po raz pierwszy na podstawie artykułu 20 ustęp 2 punkt a) lub b), chyba że w dokumencie przystąpienia została wskazana data późniejsza; jednakże:

- 1) jeżeli artykuły od 1 do 12 nie weszły w życie w tej dacie, wówczas Państwo takie będzie związane — w okresie przejściowym przed wejściem w życie tych postanowień i zamiast nich — artykułami od 1 do 12 Aktu Lizbońskiego;
- 2) jeżeli artykuły od 13 do 17 nie weszły w życie w tej dacie, wówczas Państwo takie będzie związane — w okresie przejściowym przed wejściem w życie postanowień i w ich miejsce — artykułami 13 oraz 14 ustępy 3, 4 i 5 Aktu Lizbońskiego.

Jeżeli dane Państwo w swoim dokumencie przystąpienia wskaże datę późniejszą, niniejszy Akt wchodzi w życie w stosunku do tego Państwa w dacie w ten sposób wskazanej.

b) W stosunku do każdego Państwa nie będącego członkiem Związku, które złożyło swój dokument przystąpienia w dacie późniejszej niż data wejścia w życie jednej tylko grupy artykułów niniejszego Aktu lub w dacie, która wyprzedza to wejście w życie co najmniej o jeden miesiąc, niniejszy Akt wchodzi w życie, z zastrzeżeniem

le permet l'alinéa 1)b)i), trois mois après le dépôt du dixième de ces instruments de ratification ou d'adhésion.

b) Les articles 13 à 17 entrent en vigueur, à l'égard des dix premiers pays de l'Union qui ont déposé des instruments de ratification ou d'adhésion sans faire une déclaration comme le permet l'alinéa 1)b)ii), trois mois après le dépôt du dixième de ces instruments de ratification ou d'adhésion.

c) Sous réserve de l'entrée en vigueur initiale, conformément aux dispositions des sous-alinéas a) et b), de chacun des deux groupes d'articles visés à l'alinéa 1)b)i) et ii), et sous réserve des dispositions de l'alinéa 1)b), les articles 1 à 17 entrent en vigueur à l'égard de tout pays de l'Union, autres que ceux visés aux sous-alinéas a) et b), qui dépose un instrument de ratification ou d'adhésion, ainsi qu'à l'égard de tout pays de l'Union qui dépose une déclaration en application de l'alinéa 1)c), trois mois après la date de la notification, par le Directeur général, d'un tel dépôt, à moins qu'une date postérieure n'ait été indiquée dans l'instrument ou la déclaration déposés. Dans ce dernier cas, le présent Acte entre en vigueur à l'égard de ce pays à la date ainsi indiquée.

3) A l'égard de chaque pays de l'Union qui dépose un instrument de ratification ou d'adhésion, les articles 18 à 30 entrent en vigueur à la première date à laquelle l'un quelconque des groupes d'articles visés à l'alinéa 1)b) entre en vigueur à l'égard de ce pays conformément à l'alinéa 2)a), b) ou c).

Article 21

1) Tout pays étranger à l'Union peut adhérer au présent Acte et devenir, de ce fait, membre de l'Union. Les instruments d'adhésion sont déposés auprès du Directeur général.

2) a) A l'égard de tout pays étranger à l'Union qui a déposé son instrument d'adhésion un mois ou plus avant la date d'entrée en vigueur des dispositions du présent Acte, celui-ci entre en vigueur à la date à laquelle les dispositions sont entrées en vigueur pour la première fois en application de l'article 20.2)a) ou b), à moins qu'une date postérieure n'ait été indiquée dans l'instrument d'adhésion; toutefois:

- i) si les articles 1 à 12 ne sont pas entrés en vigueur à cette date, un tel pays sera lié, durant la période intérimaire avant l'entrée en vigueur de ces dispositions, et en remplacement de celles-ci, par les articles 1 à 12 de l'Acte de Lisbonne,
- ii) si les articles 13 à 17 ne sont pas entrés en vigueur à cette date, un tel pays sera lié, durant la période intérimaire avant l'entrée en vigueur de ces dispositions, et en remplacement de celles-ci, par les articles 13 et 14.3), 4) et 5) de l'Acte de Lisbonne.

Si un pays indique une date postérieure dans son instrument d'adhésion, le présent Acte entre en vigueur à l'égard de ce pays à la date ainsi indiquée.

b) A l'égard de tout pays étranger à l'Union qui a déposé son instrument d'adhésion à une date postérieure à l'entrée en vigueur d'un seul groupe d'articles du présent Acte ou à une date qui la précède de moins d'un mois, le présent Acte entre en vigueur, sous réserve de ce qui est prévu au sous-alinéa a), trois mois après la date à laquelle son adhésion a été

tego, co przewidziano w punkcie a), po upływie trzech miesięcy od daty, w której jego przystąpienie było notyfikowane przez Dyrektora Generalnego, chyba że w dokumencie przystąpienia została wskazana data późniejsza. W tym ostatnim wypadku niniejszy Akt wchodzi w życie w stosunku do tego Państwa w dacie w ten sposób wskazanej.

3. W stosunku do każdego Państwa nie będącego członkiem Związku, które złożyło swój dokument przystąpienia po dacie wejścia w życie niniejszego Aktu w całości albo co najmniej na jeden miesiąc przed tą datą, niniejszy Akt wchodzi w życie po upływie trzech miesięcy od daty, w której jego przystąpienie było notyfikowane przez Dyrektora Generalnego, chyba że w dokumencie przystąpienia została wskazana data późniejsza. W tym ostatnim wypadku niniejszy Akt wchodzi w życie w stosunku do tego Państwa w dacie w ten sposób wskazanej.

Artykuł 22

Z zastrzeżeniem wyjątków, przewidzianych w artykule 20 ustęp 1 punkt b) i w artykule 28 ustęp 2, ratyfikacja lub przystąpienie powoduje z mocy samego prawa przyjęcie wszystkich klauzul oraz dopuszczenie do wszystkich korzyści ustanowionych w niniejszym Akcie.

Artykuł 23

Po wejściu w życie niniejszego Aktu w całości, żadne Państwo nie będzie mogło przystąpić do poprzednich Aktów niniejszej Konwencji.

Artykuł 24

1. Każde Państwo może oświadczyć w swoim dokumencie ratyfikacyjnym lub dokumencie przystąpienia albo też zawiadomić Dyrektora Generalnego na piśmie w dowolnym terminie późniejszym, że niniejsza Konwencja ma zastosowanie do całości lub części terytoriów, określonych w oświadczeniu lub notyfikacji, za których stosunki międzynarodowe Państwo to ponosi odpowiedzialność.

2. Każde Państwo, które złożyło takie oświadczenie lub dokonało takiej notyfikacji, może w dowolnym terminie notyfikować Dyrektorowi Generalnemu, że niniejsza Konwencja przestaje mieć zastosowanie do całości lub części tych terytoriów.

3. a) Każde oświadczenie złożone na podstawie ustępu 1 nabiera mocy w tej samej dacie co ratyfikacja lub przystąpienie zawarte w dokumencie, do którego zostało ono włączone, a każda notyfikacja dokonana na podstawie tego ustępu nabiera mocy po upływie trzech miesięcy od jej notyfikacji przez Dyrektora Generalnego.

b) Każda notyfikacja dokonana na podstawie ustępu 2 nabiera mocy po upływie dwunastu miesięcy od jej otrzymania przez Dyrektora Generalnego.

Artykuł 25

1. Każde Państwo będące Stroną niniejszej Konwencji zobowiązuje się podjąć, zgodnie ze swoją konstytucją, środki niezbędne do zapewnienia stosowania niniejszej Konwencji.

2. Rozumie się, że w czasie gdy dane Państwo składa swój dokument ratyfikacyjny lub dokument przystąpienia, jest ono w stanie zapewnić skuteczność postanowień niniejszej Konwencji zgodnie ze swoim ustawodawstwem wewnętrznym.

Artykuł 26

1. Niniejsza Konwencja pozostaje w mocy na czas nieokreślony.

notifiée par le Directeur général, à moins qu'une date postérieure n'ait été indiquée dans l'instrument d'adhésion. Dans ce dernier cas, le présent Acte entre en vigueur à l'égard de ce pays à la date ainsi indiquée.

3) A l'égard de tout pays étranger à l'Union qui a déposé son instrument d'adhésion après la date d'entrée en vigueur du présent Acte dans sa totalité, ou moins d'un mois avant cette date, le présent Acte entre en vigueur trois mois après la date à laquelle son adhésion a été notifiée par le Directeur général, à moins qu'une date postérieure n'ait été indiquée dans l'instrument d'adhésion. Dans ce dernier cas, le présent Acte entre en vigueur à l'égard de ce pays à la date ainsi indiquée.

Article 22

Sous réserve des exceptions possibles prévues aux articles 20.1)b) et 28.2), la ratification ou l'adhésion emporte de plein droit accession à toutes les clauses et admission à tous les avantages stipulés par le présent Acte.

Article 23

Après l'entrée en vigueur du présent Acte dans sa totalité, un pays ne peut adhérer à des Actes antérieurs de la présente Convention.

Article 24

1) Tout pays peut déclarer dans son instrument de ratification ou d'adhésion, ou peut informer le Directeur général par écrit à tout moment ultérieur, que la présente Convention est applicable à tout ou partie des territoires, désignés dans la déclaration ou la notification, pour lesquels il assume la responsabilité des relations extérieures.

2) Tout pays qui a fait une telle déclaration ou effectué une telle notification peut, à tout moment, notifier au Directeur général que la présente Convention cesse d'être applicable à tout ou partie de ces territoires.

3) a) Toute déclaration faite en vertu de l'alinéa 1) prend effet à la même date que la ratification ou l'adhésion dans l'instrument de laquelle elle a été incluse, et toute notification effectuée en vertu de cet alinéa prend effet trois mois après sa notification par le Directeur général.

b) Toute notification effectuée en vertu de l'alinéa 2) prend effet douze mois après sa réception par le Directeur général.

Article 25

1) Tout pays partie à la présente Convention s'engage à adopter, conformément à sa constitution, les mesures nécessaires pour assurer l'application de la présente Convention.

2) Il est entendu qu'au moment où un pays dépose son instrument de ratification ou d'adhésion, il sera en mesure, conformément à sa législation interne, de donner effet aux dispositions de la présente Convention.

Article 26

1) La présente Convention demeure en vigueur sans limitation de durée.

2. Każde Państwo może wypowiedzieć niniejszy Akt w drodze notyfikacji skierowanej do Dyrektora Generalnego. Wypowiedzenie to powoduje również wypowiedzenie wszystkich Aktów poprzednich i jest skuteczne jedynie w stosunku do tego Państwa, które je złożyło, przy czym Konwencja pozostaje w mocy i wiąże wszystkie inne Państwa będące członkami Związku.

3. Wypowiedzenie staje się skuteczne po upływie jednego roku od dnia, w którym Dyrektor Generalny otrzymał notyfikację.

4. Prawo do wypowiedzenia przewidziane w niniejszym artykule nie może być wykorzystane przez żadne Państwo przed upływem pięciu lat od daty, w której stało się ono członkiem Związku.

Artykuł 27

1. Niniejszy Akt zastępuje w stosunkach między Państwami, do których ma on zastosowanie, oraz w granicach, w jakich ma on zastosowanie, Konwencję Paryską z dnia 20 marca 1883 roku oraz późniejsze jej Akty zrewidowane.

2. a) W stosunku do Państw, do których niniejszy Akt nie ma zastosowania w ogóle lub nie stosuje się w całości, lecz do których ma zastosowanie Akt Lizboński z dnia 31 października 1958 roku, ten ostatni Akt pozostaje w mocy w całości lub w granicach, w których niniejszy Akt nie zastępuje go zgodnie z ustępem 1.

b) Tak samo, w stosunku do Państw, do których nie ma zastosowania niniejszy Akt w całości ani w części, ani też nie ma zastosowania Akt Lizboński, pozostaje w mocy Akt Londyński z dnia 2 czerwca 1934 roku w całości lub w granicach, w których niniejszy Akt nie zastępuje go zgodnie z ustępem 1.

c) Tak samo, w stosunku do Państw, do których nie ma zastosowania niniejszy Akt w całości ani w części, ani też nie ma zastosowania Akt Lizboński, ani Akt Londyński, pozostaje w mocy Akt Haski z 6 listopada 1925 roku, w całości lub w granicach, w których niniejszy Akt nie zastępuje go zgodnie z ustępem 1.

3. Państwa nie będące członkami Związku, które stają się Stronami niniejszego Aktu, stosują go do każdego Państwa członkowskiego Związku, które nie jest Stroną tego Aktu lub które, będąc Stroną, złożyło oświadczenie przewidziane w artykule 20 ustęp 1 punkt b) podpunkt i). Wymienione Państwa zgadzają się, aby Państwo będące członkiem Związku, o którym mowa, stosowało w swoich stosunkach z nimi postanowienia Aktu najpóźniejszego, którego jest ono Stroną.

Artykuł 28

1. Każdy spór między dwoma lub kilkoma Państwami członkowskimi Związku, dotyczący interpretacji lub stosowania niniejszej Konwencji, który nie będzie rozstrzygnięty w drodze rokowań, może być przekazany Międzynarodowemu Trybunałowi Sprawiedliwości przez którekolwiek z Państw, których spór dotyczy, w drodze podania zgodnego ze statutem Trybunału, chyba że Państwa te uzgodnią inny sposób rozstrzygnięcia sporu. Biuro Międzynarodowe będzie zawiadomione o przekazaniu sporu Trybunałowi przez Państwo wnoszące podanie. Biuro to zawiadomi o tym inne Państwa.

2. Każde Państwo może w czasie podpisywania niniejszego Aktu albo składania dokumentu ratyfikacyjnego lub dokumentu przystąpienia oświadczyć, że nie uważa się za związane postanowieniami ustępu 1. W stosunku do jakichkolwiek sporów między tym Państwem a każdym innym Państwem członkowskim Związku nie stosuje się postanowień ustępu 1.

2) Tout pays peut dénoncer le présent Acte par notification adressée au Directeur général. Cette dénonciation emporte aussi dénonciation de tous les Actes antérieurs et ne produit son effet qu'à l'égard du pays qui l'a faite, la Convention restant en vigueur et exécutoire à l'égard des autres pays de l'Union.

3) La dénonciation prend effet un an après le jour où le Directeur général a reçu la notification.

4) La faculté de dénonciation prévue par le présent article ne peut être exercé par un pays avant l'expiration d'un délai de cinq ans à compter de la date à laquelle il est devenu membre de l'Union.

Article 27

1) Le présent Acte remplace, dans les rapports entre les pays auxquels il s'applique, et dans la mesure où il s'applique, la Convention de Paris du 20 mars 1883 et les Actes de révision subséquents.

2) a) A l'égard des pays auxquels le présent Acte n'est pas applicable, ou n'est pas applicable dans sa totalité, mais auxquels l'Acte de Lisbonne du 31 octobre 1958 est applicable, ce dernier reste en vigueur dans sa totalité, ou dans la mesure où le présent Acte ne le remplace pas en vertu de l'alinéa 1).

b) De même, à l'égard des pays auxquels ni le présent Acte, ni des parties de celui-ci, ni l'Acte de Lisbonne ne sont applicables, l'Acte de Londres du 2 juin 1934 reste en vigueur dans sa totalité, ou dans la mesure où le présent Acte ne le remplace pas en vertu de l'alinéa 1).

c) De même, à l'égard des pays auxquels ni le présent Acte, ni des parties de celui-ci, ni l'Acte de Lisbonne, ni l'Acte de Londres ne sont applicables, l'Acte de La Haye du 6 novembre 1925 reste en vigueur dans sa totalité, ou dans la mesure où le présent Acte ne le remplace pas en vertu de l'alinéa 1).

3) Les pays étrangers à l'Union qui deviennent parties au présent Acte l'appliquent à l'égard de tout pays de l'Union qui n'est pas partie à cet Acte ou qui, bien qu'y étant partie, a fait la déclaration prévue à l'article 20.1)b)i). Lesdits pays admettent que le pays de l'Union considéré applique dans ses relations avec eux les dispositions de l'Acte le plus récent auquel il est partie.

Article 28

1) Tout différend entre deux ou plusieurs pays de l'Union concernant l'interprétation ou l'application de la présente Convention qui ne sera pas réglé par voie de négociation peut être porté par l'un quelconque des pays en cause devant la Cour internationale de Justice par voie de requête conforme au Statut de la Cour, à moins que les pays en cause ne conviennent d'un autre mode de règlement. Le Bureau international sera informé par le pays requérant du différend soumis à la Cour; il en donnera connaissance aux autres pays de l'Union.

2) Tout pays peut, au moment où il signe le présent Acte ou dépose son instrument de ratification ou d'adhésion, déclarer qu'il ne se considère pas lié par les dispositions de l'alinéa 1). En ce qui concerne tout différend entre un tel pays et tout autre pays de l'Union, les dispositions de l'alinéa 1) ne sont pas applicables.

3. Każde Państwo, które złożyło oświadczenie zgodnie z postanowieniami ustępu 2, może w dowolnym terminie wycofać je w drodze notyfikacji skierowanej do Dyrektora Generalnego.

Artykuł 29

1. a) Niniejszy Akt został podpisany w jednym egzemplarzu w języku francuskim i złożony na przechowanie Rządowi Szwecji.

b) Dyrektor Generalny, po konsultacji z zainteresowanymi Rządami, sporządza urzędowe teksty w językach angielskim, hiszpańskim, niemieckim, portugalskim, rosyjskim, włoskim oraz w innych językach, które Zgromadzenie może wskazać.

c) W razie różnicy zdań co do interpretacji różnych tekstów, rozstrzygający będzie tekst w języku francuskim.

2. Niniejszy Akt pozostaje otwarty do podpisania w Sztokholmie do dnia 13 stycznia 1968 roku.

3. Dyrektor Generalny przekaże po dwie kopie podpisanego tekstu niniejszego Aktu, należycie uwierzytelnione przez Rząd Szwecji, Rządowi wszystkich Państw członkowskich Związku oraz na życzenie Rządowi każdego innego Państwa.

4. Dyrektor Generalny dokona rejestracji niniejszego Aktu w Sekretariacie Organizacji Narodów Zjednoczonych.

5. Dyrektor Generalny notyfikuje Rządowi wszystkich Państw członkowskich Związku złożenie podpisów, dokumentów ratyfikacyjnych lub dokumentów przystąpienia, a także oświadczenia zawarte w tych dokumentach lub dokonane na podstawie artykułu 20 ustęp 1 punkt c), wejście w życie wszystkich postanowień niniejszego Aktu, notyfikacje wypowiedzenia oraz notyfikacje dokonywane na podstawie artykułu 24.

Artykuł 30

1. Do czasu objęcia funkcji przez pierwszego Dyrektora Generalnego wzmianki w niniejszym Akcie dotyczące Biura Międzynarodowego Organizacji lub Dyrektora Generalnego uważa się za odnoszące się odpowiednio do Biura Związku lub do jego Dyrektora.

2. Państwa będące członkami Związku, które nie są związane artykułami od 13 do 17, mogą w ciągu pięciu lat licząc od daty wejścia w życie Konwencji o ustanowieniu Organizacji korzystać, jeżeli tego pragną, z praw przewidzianych w artykułach od 13 do 17 niniejszego Aktu, jakby były związane tymi artykułami. Każde Państwo, które pragnie korzystać z wymienionych praw, składa w tym celu Dyrektorowi Generalnemu pisemną notyfikację, która nabiera mocy od dnia jej przyjęcia. Aż do upływu wymienionego okresu takie Państwa uważane są za członków Zgromadzenia.

3. Dopóki wszystkie Państwa będące członkami Związku nie staną się członkami Organizacji, dopóty Biuro Międzynarodowe Organizacji będzie wykonywać również funkcje Biura Związku, a Dyrektor Generalny — funkcję Dyrektora tego Biura.

3) Tout pays qui a fait une déclaration conformément aux dispositions de l'alinéa 2) peut, à tout moment, la retirer par une notification adressée au Directeur général.

Article 29

1) a) Le présent Acte est signé en un seul exemplaire en langue française et déposé auprès du Gouvernement de la Suède.

b) Des textes officiels sont établis par le Directeur général, après consultation des Gouvernements intéressés, dans les langues allemande, anglaise, espagnole, italienne, portugaise et russe, et dans les autres langues que l'Assemblée pourra indiquer.

c) En cas de contestation sur l'interprétation des divers textes, le texte français fait foi.

2) Le présent Acte reste ouvert à la signature, à Stockholm, jusqu'au 13 janvier 1968.

3) Le Directeur général transmet deux copies, certifiées conformes par le Gouvernement de la Suède, du texte signé du présent Acte aux Gouvernements de tous les pays de l'Union et, sur demande, au Gouvernement de tout autre pays.

4) Le Directeur général fait enregistrer le présent Acte auprès du Secrétariat de l'Organisation des Nations Unies.

5) Le Directeur général notifie aux Gouvernements de tous les pays de l'Union les signatures, les dépôts d'instruments de ratification ou d'adhésion et de déclarations comprises dans ces instruments ou faites en application de l'article 20.1)c), l'entrée en vigueur de toutes dispositions du présent Acte, les notifications de dénonciation et les notifications faites en application de l'article 24.

Article 30

1) Jusqu'à l'entrée en fonction du premier Directeur général, les références, dans le présent Acte, au Bureau international de l'Organisation ou au Directeur général sont considérées comme se rapportant respectivement au Bureau de l'Union ou à son Directeur.

2) Les pays de l'Union qui ne sont pas liés par les articles 13 à 17 peuvent, pendant cinq ans après l'entrée en vigueur de la Convention instituant l'Organisation, exercer, s'ils le désirent, les droits prévus par les articles 13 à 17 du présent Acte, comme s'ils étaient liés par ces articles. Tout pays qui désire exercer lesdits droits dépose à cette fin auprès du Directeur général une notification écrite qui prend effet à la date de sa réception. De tels pays sont réputés être membres de l'Assemblée jusqu'à l'expiration de ladite période.

3) Aussi longtemps que tous les pays de l'Union ne sont pas devenus membres de l'Organisation, le Bureau international de l'Organisation agit également en tant que Bureau de l'Union, et le Directeur général en tant que Directeur de ce Bureau.

4. Gdy wszystkie Państwa będące członkami Związku staną się członkami Organizacji, prawa, zobowiązania i majątek Biura Związku przejmie Biuro Międzynarodowe Organizacji.

Na dowód czego niżej podpisani, należycie do tego upoważnieni, podpisali niniejszy Akt.

Sporządzono w Sztokholmie dnia 14 lipca 1967 r.

4) Lorsque tous les pays de l'Union sont devenus membres de l'Organisation, les droits, obligations et biens du Bureau de l'Union sont dévolus au Bureau international de l'Organisation.

EN FOI DE QUOI, les soussignés, dûment autorisés à cet effet, ont signé le présent Acte.

FAIT à Stockholm, le 14 juillet 1967.